

Dziennik Urzędowy L 230 Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

30 czerwca 2021

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1068 z dnia 24 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1628 w odniesieniu do jego przepisów przejściowych dotyczących niektórych maszyn wyposażonych w silniki o zakresach mocy co najmniej 56 kW i nie większym niż 130 kW oraz co najmniej 300 kW, w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19 ⁽¹⁾ 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja na temat wejścia w życie Umowy w sprawie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego między Unią Europejską a Japonią 4

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/1069 z dnia 28 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/1579 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów w Morzu Bałtyckim oraz rozporządzenie (UE) 2021/92 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów na rok 2021 w wodach Unii i w wodach nienależących do Unii 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1070 z dnia 28 czerwca 2021 r. ustanawiające na czas określony szczególne środki zwalczania zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1071 z dnia 29 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/442 oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/521 dotyczące mechanizmu uzależniającego wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/1072 z dnia 28 czerwca 2021 r. w sprawie tymczasowego odstępstwa od decyzji 2013/471/UE w sprawie przyznawania diet dziennych i zwrotu kosztów podróży członkom Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i ich zastępcom w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii 30
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1073 z dnia 28 czerwca 2021 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne i zasady do celów wdrożenia ram zaufania unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1068

z dnia 24 czerwca 2021 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1628 w odniesieniu do jego przepisów przejściowych dotyczących niektórych maszyn wyposażonych w silniki o zakresach mocy co najmniej 56 kW i nie większym niż 130 kW oraz co najmniej 300 kW, w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1628 ⁽³⁾ ustanowiono wymogi dotyczące wartości granicznych emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz procedur homologacji typu UE w odniesieniu do różnych kategorii silników przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach.
- (2) Daty mające zastosowanie do nowych wartości granicznych emisji, określanych w rozporządzeniu (UE) 2016/1628 jako „etap V”, ustanowiono w celu zapewnienia producentom jasnych i wyczerpujących informacji oraz odpowiedniego czasu na przejście do etapu V, przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych dla organów udzielających homologacji.
- (3) Ze względu na pandemię COVID-19 i związane z nią zakłócenia łańcucha dostaw oraz produkcji producenci maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach, określani w rozporządzeniu (UE) 2016/1628 jako „producenci oryginalnego sprzętu” lub „OEM”, mieli trudności z dotrzymaniem terminów przypadających na dzień 30 czerwca 2020 r. i dzień 31 grudnia 2020 r., określonych w tym rozporządzeniu w odniesieniu do produkcji i wprowadzania na rynek maszyn wyposażonych w niektóre kategorie silników spełniające mniej rygorystyczne wartości graniczne emisji niż określone dla etapu V. Dlatego też rozporządzenie (UE) 2016/1628 zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1040 ⁽⁴⁾ w celu odroczenia przedmiotowych terminów o kolejne 12 miesięcy.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 9 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 czerwca 2021 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1628 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wymogów dotyczących wartości granicznych emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz homologacji typu w odniesieniu do silników spalinowych wewnętrznego spalania przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 i (UE) nr 167/2013 oraz zmieniające i uchylające dyrektywę 97/68/WE (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 53).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1040 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1628 w odniesieniu do jego przepisów przejściowych w celu uwzględnienia wpływu kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 231 z 17.7.2020, s. 1).

- (4) Biorąc pod uwagę, że utrzymujące się zakłócenia łańcucha dostaw i produkcji spowodowane pandemią COVID-19 nadal powodują opóźnienia w produkcji i wprowadzaniu do obrotu maszyn wyposażonych w inne kategorie silników (a mianowicie silniki o zakresach mocy co najmniej 56 kW i nie większym niż 130 kW oraz co najmniej 300 kW), które spełniają mniej rygorystyczne wartości graniczne emisji niż określone dla etapu V, bardzo prawdopodobne jest, że producenci oryginalnego sprzętu nie będą w stanie dotrzymać terminów przypadających na dzień 30 czerwca 2021 r. i dzień 31 grudnia 2021 r., określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/1628 w odniesieniu do produkcji i wprowadzania na rynek maszyn wyposażonych w te silniki, bez poniesienia poważnych i trwałych szkód ekonomicznych przez tych producentów.
- (5) Z uwagi na obecną sytuację oraz w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, zapewnienia pewności prawa, a także uniknięcia ewentualnych zakłóceń rynku, należy przedłużyć okres stosowania przepisów przejściowych zawartych w rozporządzeniu (UE) 2016/1628 dla tych kategorii silników.
- (6) Ponieważ przedłużenie okresu stosowania przepisów przejściowych nie będzie miało wpływu na środowisko, gdyż silniki przejściowe, których to dotyczy, zostały już wyprodukowane, przedłużenie stosownych okresów powinno wynosić sześć miesięcy w przypadku produkcji maszyn wyposażonych w te silniki i dziewięć miesięcy w przypadku wprowadzania na rynek maszyn wyposażonych w te silniki.
- (7) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie przedłużenie obowiązywania niektórych przepisów przejściowych rozporządzenia (UE) 2016/1628, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (8) Z uwagi na pilną potrzebę związaną z wyjątkowymi okolicznościami spowodowanymi pandemią COVID-19 należy przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/1628.
- (10) Z uwagi na fakt, że okres przejściowy przewidziany w rozporządzeniu (UE) 2016/1628 dla niektórych podkategorii silników wygasa z dniem 31 grudnia 2021 r., a producenci oryginalnego sprzętu muszą wyprodukować maszyny mobilne nieporuszające się po drogach wyposażone w silniki przejściowe tych podkategorii do dnia 30 czerwca 2021 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 58 rozporządzenia (UE) 2016/1628 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku silników wszystkich podkategorii, w odniesieniu do których określona w załączniku III data dotycząca wprowadzania na rynek silników etapu V jest ustalona na dzień 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem silników, o których mowa w akapicie drugim i trzecim, okres przejściowy przedłuża się o dziewięć miesięcy, a okres 18-miesięczny, o którym mowa w akapicie pierwszym, przedłuża się o sześć miesięcy.”;

- 2) w ust. 7 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) 33 miesięcy od mającej zastosowanie daty wprowadzenia na rynek silników określonej w załączniku III, w przypadku określonym w ust. 5 akapit szósty.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D.M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
A.P. ZACARIAS
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja na temat wejścia w życie Umowy w sprawie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego między Unią Europejską a Japonią

Umowa w sprawie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego między Unią Europejską a Japonią, podpisana w Brukseli 22 czerwca 2020 r., weszła w życie 30 czerwca 2021 r., zgodnie z art. 20 ust. 1 tej umowy, ponieważ 30 czerwca 2021 r. złożono ostatnią notyfikację.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2021/1069

z dnia 28 czerwca 2021 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/1579 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów w Morzu Bałtyckim oraz rozporządzenie (UE) 2021/92 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów na rok 2021 w wodach Unii i w wodach nienależących do Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2021/1579 ⁽¹⁾ ustalono uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim. W dniu 28 maja 2021 r. Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) opublikowała zmienioną opinię naukową w sprawie połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej na 2021 r. W opinii zaktualizowano dane dotyczące połowów i podniesiono poziom opinii dotyczącej maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) do kategorii 1. Należy zatem odpowiednio dostosować uprawnienia do połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej i w związku z tym odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2020/1579.
- (2) W rozporządzeniu Rady (UE) 2021/92 ⁽²⁾ ustalono uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii.
- (3) Zgodnie z opinią ICES z dnia 13 kwietnia 2021 r. połowy szprota (*Sprattus sprattus*) w rejonie ICES 3a (cieśniny Skagerrak i Kattegat) i w podobszarze ICES 4 (Morze Północne) nie powinny przekroczyć 106 715 ton w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2022 r. Uprawnienia do połowów szprota w tym okresie należy zatem ustalić na poziomie 87 186 ton w wodach Unii w rejonie ICES 2a i podobszarze ICES 4 oraz na poziomie 19 529 ton w rejonie ICES 3a, zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem.
- (4) W rozporządzeniu (UE) 2021/92 całkowity dopuszczalny połów (TAC) dla sardeli europejskiej (*Engraulis encrasicolus*) w podobszarach ICES 9 i 10 oraz wodach Unii obszaru Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku 34.1.1 w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2022 r. ustalono na poziomie zerowym, w oczekiwaniu na opinię naukową dotyczącą tego okresu. ICES wyda swoją opinię dotyczącą tego stada pod koniec czerwca 2021 r. W celu zapewnienia kontynuacji działalności połowowej do czasu ustalenia TAC na podstawie najnowszych opinii naukowych należy ustalić tymczasowy TAC wynoszący 5 744 tony, w oparciu o połowy w trzecim kwartale 2020 r.
- (5) Należy zmienić numery w pkt 6 załącznika VI do rozporządzenia (UE) 2021/92 w celu uwzględnienia umów zawartych między niektórymi państwami członkowskimi w sprawie tymczasowego transferu między nimi, wyłącznie na 2021 r., określonych ilości złowionego tuńczyka błękitnopłetwego i tuńczyka błękitnopłetwego do chowu lub hodowli. Zmiany te zgłoszono Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) poprzez zmieniony unijny plan chowu lub hodowli i nie mają one wpływu na łączną maksymalną ilość do chowu lub hodowli ani na maksymalną ilość złowioną przysługującą Unii w obszarze objętym konwencją ICCAT.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/1579 z dnia 29 października 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2021 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/123 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 362 z 30.10.2020, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/92 z dnia 28 stycznia 2021 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 31).

- (6) Limity połowowe przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2020/1579 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Zatem przepisy dotyczące limitów połowowych w odniesieniu do śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej wprowadzone niniejszym rozporządzeniem zmieniającym również powinny mieć zastosowanie od tego dnia. Takie stosowanie z mocą wsteczną pozostaje bez uszczerbku dla zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ uprawnienia do połowów, których to dotyczy, nie zostały jeszcze wyczerpane.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu, aby umożliwić terminowe rozpoczęcie okresu połowu szprot i sardeli europejskiej w dniu 1 lipca 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (UE) 2020/1579

W rozporządzeniu (UE) 2020/1579 wprowadza się zmiany określone w części A załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (UE) 2021/92

W rozporządzeniu (UE) 2021/92 wprowadza się zmiany określone w częściach B i C załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Art. 2 stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 28 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
M. do C. ANTUNES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

W załączniku do rozporządzenia (UE) 2020/1579 tabela określająca uprawnienia do połowów śledzia atlantyckiego w podrejonach ICES 30–31 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Śledź atlantycki <i>Clupea harengus</i>	Obszar:	Podrejon 30–31 (HER/30/31.)
Finlandia	96 321	TAC analityczny”	
Szwecja	21 164		
Unia	117 485		
TAC	117 485		

CZĘŚĆ B

W załączniku IA do rozporządzenia (UE) 2021/92 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tabela określająca uprawnienia do połowów szprotu oraz powiązanych przyłowów w wodach Unii rejonu ICES 3a otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Szprot i powiązane przyłow <i>Sprattus sprattus</i>	Obszar:	3a (SPR/03 A.)
Dania	13 086 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	TAC analityczny	
Niemcy	27 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Szwecja	4 951 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unia	18 064 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	19 529 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Przyłow witylka i plamiaka mogą stanowić do 5 % kwoty (OTH/*03 A.). Przyłow witylka i plamiaka odjęte od kwoty na podstawie niniejszego przepisu oraz przyłow gatunków odjęte od kwoty na podstawie art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekraczać 9 % kwoty.

⁽²⁾ Kwotę tę można poławiać wyłącznie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2022 r. Można dokonywać transferów tej kwoty w odniesieniu do wód Zjednoczonego Królestwa i Unii obszarów 2a i 4. Transfery takie muszą jednak zostać uprzednio zgłoszone Komisji i Zjednoczonemu Królestwu.”

- 2) tabela dotycząca uprawnień do połowów szprotu i powiązanych przyłowów w wodach Zjednoczonego Królestwa i Unii podobszaru ICES 4 i wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu ICES 2a i otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Szprot i powiązane przyłow <i>Sprattus sprattus</i>	Obszar:	wody Zjednoczonego Królestwa i Unii obszaru 4; wody Zjednoczonego Królestwa obszaru 2a (SPR/2AC4-C)
Belgia	993 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	TAC analityczny	
Dania	78 553 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niemcy	993 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Francja	993 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		

Niderlandy	993	(¹) (²)
Szwecja	1 330	(¹) (²) (³)
Unia	83 855	(¹) (²)
Norwegia	0	(¹)
Wyspy Owcze	0	(¹) (⁴)
Zjednoczone Królestwo	3 331	(¹)
TAC	87 186	(¹)

(¹) Kwotę tę można połować wyłącznie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2022 r.

(²) Przyłowy witlinka mogą stanowić do 2 % kwoty (OTH/*2AC4C). Przyłowy witlinka odjęte od kwoty na podstawie niniejszego przepisu oraz przyłowy gatunków odjęte od kwoty na podstawie art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekroczyć 9 % kwoty.

(³) Łącznie z dobijakami.

(⁴) Może zawierać do 4 % przyłowy śledzia atlantyckiego.”

3) tabela określająca uprawnienia do połowów sardeli europejskiej w podobszarach ICES 9 i 10 oraz w wodach Unii obszaru CECAF 34.1.1 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Sardela europejska <i>Engraulis encrasicolus</i>	Obszar:	9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411)
Hiszpania	2 747	(¹)	TAC przezornościowy
Portugalia	2 997	(¹)	
Unia	5 744	(¹)	
TAC	5 744	(¹)	

(¹) Kwotę tę można połować wyłącznie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 września 2021 r.”

CZĘŚĆ C

W załączniku VI do rozporządzenia (UE) 2021/92 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Maksymalna ilość tuńczyka błękitnopłetwego do chowu lub hodowli i do tuczu dla każdego z państw członkowskich oraz maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, którą każde z państw członkowskich może rozdzielić między swoje miejsca chowu lub hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

Tabela A

Maksymalna ilość tuńczyka błękitnopłetwego do chowu lub hodowli i do tuczu		
	Liczba miejsc chowu lub hodowli	Ilość (w tonach)
Hiszpania	10	11 852
Włochy	13	9 564
Grecja	2	2 100
Cypr	3	3 000
Chorwacja	7	7 880
Malta	6	14 511

Tabela B ⁽¹⁾

Maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego (w tonach)	
Hiszpania	6 850
Włochy	1 739,5
Grecja	785
Cypr	2 195
Chorwacja	2 947
Malta	10 260,5
Portugalia	350

⁽¹⁾ Ilości dla Portugalii do celów chowu lub hodowli w wysokości 500 ton pokrywa się z niewykorzystanej ilości Unii określonej w tabeli A.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1070**z dnia 28 czerwca 2021 r.****ustanawiające na czas określony szczególne środki zwalczania zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 71 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła, wywołane przez wirus choroby guzowatej skóry, jest chorobą bydła i wołów domowych przenoszoną przez wektory, która może powodować znaczne straty ekonomiczne, zmniejszać udój mleka, powodować poważne wychudzenie, trwałe uszkodzenie skóry, szereg wtórnych powikłań oraz przewlekłe osłabienie, a także może wiązać się z nałożeniem zakazów przemieszczania lub handlu. Figuruje ona w wykazie chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia ujętych w wykazie Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) ⁽²⁾.
- (2) W rozporządzeniu (UE) 2016/429 ustanowiono nowe ramy legislacyjne dotyczące zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania. Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła wymieniono w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2016/429, w związku z czym jest chorobą umieszczoną w wykazie do celów tego rozporządzenia i podlega ustanowionym w nim przepisom dotyczącym zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania. Ponadto w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 ⁽³⁾ zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła umieszczono w wykazie jako chorobę kategorii A, D i E.
- (3) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 ⁽⁴⁾ stanowi uzupełnienie przepisów dotyczących zwalczania chorób kategorii A, B i C określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/429, w tym środków zwalczania chorób w odniesieniu do zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła. Rozporządzenie (UE) 2016/429, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1882 i rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687 mają zastosowanie od dnia 21 kwietnia 2021 r.
- (4) Uprzednio w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2008 ⁽⁵⁾ ustanowiono przepisy dotyczące środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła w państwach członkowskich lub ich częściach wymienionych w wykazie w załączniku I do tej decyzji, w tym minimalne wymogi dotyczące programów szczepień przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła przedłożonych przez państwa członkowskie do zatwierdzenia przez Komisję. Wykaz ten dotyczy Bułgarii i Grecji. Decyzja wykonawcza (UE) 2016/2008 przestała mieć zastosowanie w dniu 20 kwietnia 2021 r., a przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu powinny zastąpić przepisy określone w tej decyzji wykonawczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Obowiązujący w 2021 r. wykaz chorób, zakażeń i zarażeń pasożytniczych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt: OIE – Kodeks zdrowia zwierząt lądowych, wydanie dwudzieste ósme, 2019, ISBN 978-92-95108-85-1 (<https://www.oie.int/en/animal-health-in-the-world/oie-listed-diseases-2021/>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiające wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 21).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 64).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2008 z dnia 15 listopada 2016 r. dotycząca środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 310 z 17.11.2016, s. 51).

- (5) Od 2017 r. w Europie nie odnotowano ognisk zakażeń wirusem choroby guzowatej skóry bydła, lecz choroba ta nadal występuje w Anatolii w Turcji oraz w Rosji, a także w Azji Wschodniej, a jej skutki obejmują Bangladesz, Chiny i Indie. W związku z tym rozprzestrzenianie się tej choroby stanowi potencjalne zagrożenie dla sektora rolnego w Unii.
- (6) Oprócz Bułgarii i Grecji Chorwacja oraz znaczna liczba sąsiadujących państw trzecich, takich jak Bośnia i Hercegowina, Kosowo ⁽⁶⁾, Czarnogóra, Macedonia Północna, Serbia i Turcja, zgłosiły Komisji, że szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła zostały włączone do ich polityki zwalczania chorób. Większość wspomnianych państw trzecich zaprzestała już szczepień i utrzymuje środki nadzoru.
- (7) Z sytuacji epidemiologicznej w Europie Wschodniej i na obszarach sąsiedzkich wynika, że nadal może istnieć pewne ryzyko ponownego wprowadzenia choroby na obszary wysokiego ryzyka, na których zaprzestano szczepień przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła, lub jej wystąpienia na takich obszarach.
- (8) Na podstawie aktualnych, dostępnych informacji epidemiologicznych oraz wyników nadzoru nad zakażeniem wirusem choroby guzowatej skóry bydła i szczepieniami przeciwko tej chorobie należy kontynuować szczepienia przeciwko zakażeniu przynajmniej na obszarach wysokiego ryzyka w Bułgarii i Grecji. Ponadto we wszystkich państwach członkowskich lub ich częściach, w których ograniczono szczepienia przeciwko tej chorobie lub całkowicie ich zaprzestano, należy kontynuować systematyczny nadzór, zarówno czynny, jak i bierny.
- (9) Zgodnie z zatwierdzonym w dniu 30 stycznia 2020 r. sprawozdaniem naukowym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) na temat zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła ⁽⁷⁾ („sprawozdanie EFSA”) w celu zmniejszenia ryzyka dalszego rozprzestrzenienia się zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła w Europie Południowo-Wschodniej należy stosować szczepionkę homologiczną. Po zaprzestaniu szczepień, w przypadku ponownego wystąpienia tej choroby, konieczne byłoby opracowanie planu gotowości i zgromadzenie zapasów szczepionek, nawet na poziomie regionalnym, aby móc niezwłocznie przeprowadzić szczepienia interwencyjne.
- (10) Ogólne środki zwalczania chorób ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2016/429 oraz przepisy uzupełniające określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687 nie obejmują wszystkich niezbędnych aspektów związanych ze szczepieniem przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem ustanowić na czas określony jednolite przepisy wykonawcze na szczeblu Unii dotyczące środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób na warunkach stosownych do sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby w Unii i sąsiadujących państwach trzecich. Środki zwalczania określone w niniejszym rozporządzeniu powinny uwzględniać doświadczenia zdobyte podczas stosowania decyzji wykonawczej (UE) 2016/2008, jak również normy międzynarodowe określone w rozdziale 11.9 „Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła” Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych OIE („kodeks OIE”) ⁽⁸⁾.
- (11) Przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu powinny przewidywać zregionalizowane podejście i należy je stosować razem ze środkami zwalczania chorób określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy wymienić obszary objęte ograniczeniami w państwach członkowskich realizujących plany szczepień zapobiegawczych z użyciem żywych szczepionek atenuowanych, na których to obszarach nie występują ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła (obszar objęty ograniczeniami I), a także obszary, na których występują ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła (obszar objęty ograniczeniami II). Obszary włączone do obszaru objętego ograniczeniami I lub obszaru objętego ograniczeniami II należy wymienić w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem informacji udzielonych przez właściwe organy państw członkowskich dotkniętych tą chorobą.
- (12) Zaszczepione bydło i produkty pochodzące od takiego bydła mogą stwarzać ryzyko rozprzestrzenienia się zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć pewne zakazy i warunki szczególne przemieszczania przesyłek bydła lub różnych rodzajów produktów pochodzących z obszarów objętych ograniczeniami wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń w handlu, należy ustanowić określone odstępstwa od tych zakazów oraz warunków szczególnych. Te odstępstwa i warunki szczególne powinny uwzględniać zasady określone w kodeksie OIE w odniesieniu do środków zmniejszających ryzyko zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, jak również przepisy dotyczące zapobiegania chorobom zwierząt i zwalczania tych chorób określone w rozporządzeniu (UE) 2016/429 i w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687.

⁽⁶⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽⁷⁾ Dziennik EFSA 2020;18(2):6010.

⁽⁸⁾ OIE – Kodeks zdrowia zwierząt lądowych (2019). OIE – Kodeks zdrowia zwierząt lądowych, wydanie dwudzieste ósme, 2019, ISBN 978-92-95108-85-1 (www.oie.int/en/standard-setting/terrestrial-code/access-online/).

- (13) Stopień ryzyka rozprzestrzenienia się zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła różni się w zależności od produktu. Jak wskazano w sprawozdaniu EFSA, przemieszczanie żywego bydła, nasienia bydła oraz surowych skór i skórek z zakażonego bydła stwarza większy stopień ryzyka pod względem narażenia i konsekwencji niż przemieszczanie innych produktów, takich jak mleko i przetwory mleczne, wyprawione skóry i skórki lub świeże mięso, surowe wyroby mięsne i produkty mięsne pochodzące od bydła. Dowody naukowe lub doświadczalne dotyczące roli tych produktów w przenoszeniu wirusa choroby guzowatej skóry bydła nie są jednak jeszcze wystarczające. Nie można również wykluczyć przenoszenia wirusa choroby guzowatej skóry bydła za pośrednictwem nasienia, komórek jajowych i zarodków bydła. Mleko i przetwory mleczne oraz siara mogą stwarzać ryzyko rozprzestrzenienia się wirusa choroby guzowatej skóry bydła tylko w przypadku, gdy przeznaczane są do żywienia zwierząt należących do gatunku podatnego.
- (14) W związku z tym w odniesieniu do tych towarów należy zapewnić określone środki ochronne w oparciu o sprawozdanie EFSA oraz odpowiednie, najbardziej aktualne normy i zalecenia OIE.
- (15) Przemieszczanie przesyłek zwierząt przeznaczonych do niezwłocznego uboju stwarza niższy stopień ryzyka rozprzestrzenienia się chorób zwierząt niż inne rodzaje przemieszczania zwierząt, pod warunkiem że stosuje się środki zmniejszające ryzyko. W związku z tym państwom członkowskim należy zezwolić wyjątkowo na przyznawanie odstępstw od niektórych zakazów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do przemieszczania przesyłek bydła przeznaczonego do niezwłocznego uboju z obszarów objętych ograniczeniami I i II do rzeźni znajdujących się poza obszarami objętymi ograniczeniami I i II w tym samym państwie członkowskim.
- (16) Odstępstwa dotyczące przemieszczania przesyłek niektórych zwierząt z gatunków bydła z obszarów objętych ograniczeniami I lub II do innych obszarów objętych ograniczeniami I lub II w innym państwie członkowskim o podobnym statusie choroby są uzasadnione pod warunkiem zastosowania konkretnych środków zmniejszających ryzyko. Wymaga to ustanowienia bezpiecznej procedury odrębnego przesyłania pod ścisłym nadzorem właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia.
- (17) Art. 143 rozporządzenia (UE) 2016/429 stanowi, że przemieszczaniu zwierząt, w tym bydła, towarzyszyć muszą świadectwa zdrowia zwierząt. Jeżeli odstępstwa od zakazu przemieszczania przesyłek bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II mają zastosowanie do przesyłek bydła przeznaczonego do przemieszczania wewnątrzunijnego, te świadectwa zdrowia zwierząt powinny zawierać odniesienie do niniejszego rozporządzenia w celu zapewnienia, aby zawierały one właściwe i dokładne informacje dotyczące zdrowia.
- (18) Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu przewidziano odstępstwa od zakazów przemieszczania przesyłek materiału biologicznego z obszarów objętych ograniczeniami I i II, towarzyszące świadectwa zdrowia zwierząt powinny zawierać odniesienie do niniejszego rozporządzenia w celu zapewnienia, aby zawierały one właściwe i dokładne informacje dotyczące zdrowia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/686^(*).
- (19) Transport bydła i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z obszarów objętych ograniczeniami I i II powinien odbywać się z zachowaniem dobrostanu zwierząt i środków bioasekuracji w celu uniknięcia rozprzestrzenienia się zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła.
- (20) Rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687 stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r. W związku z tym ze względu na pewność prawa niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym.
- (21) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie przez okres do dnia 21 kwietnia 2023 r., biorąc pod uwagę doświadczenia Unii w zwalczaniu zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, obecną sytuację epidemiologiczną związaną z tą chorobą w państwach członkowskich i sąsiadujących państwach trzecich oraz wszelkie przysze przepisy dotyczące szczepień określone na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) 2016/429.
- (22) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

^(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się na czas określony środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, które mają być stosowane przez państwa członkowskie na obszarach ich terytorium, na których:

- a) potwierdzono wystąpienie ogniska tej choroby;
- b) nie potwierdzono wystąpienia ogniska tej choroby, ale państwa te decydują się na przeprowadzenie szczepień przeciwko tej chorobie zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Środki szczególne w zakresie zwalczania chorób ustanowione w niniejszym rozporządzeniu stosuje się w odniesieniu do bydła oraz produktów ubocznych i materiału biologicznego pozyskanych od bydła i stanowią one uzupełnienie środków zwalczania chorób stosowanych na obszarach zapowietrzonych, zagrożonych i buforowych ustanowionych przez właściwy organ państwa członkowskiego po wystąpieniu ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687.

Ponadto stosuje się następujące definicje:

- 1) „bydło” lub „zwierzęta z gatunków bydła” oznaczają zwierzęta z gatunków zwierząt kopytnych należących do rodzajów Bison, Bos (w tym podrodzajów Bos, Bibos, Novibos, Poephagus) i Bubalus (w tym podrodzaju Anoa) oraz potomstwo z krzyżówek między tymi gatunkami;
- 2) „obszar objęty ograniczeniami I” oznacza część terytorium państwa członkowskiego o precyzyjnie wyznaczonych granicach geograficznych:
  - a) znajduje się poza obszarem, na którym potwierdzono wystąpienie ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła;
  - b) przeprowadza się na nim szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła zgodnie z art. 3 ust. 2;
  - c) jest wymieniony lub niewymieniony w załączniku I część I;
  - d) podlega szczegółowym przepisom dotyczącym zwalczania chorób przewidzianym w art. 3–6;
- 3) „obszar objęty ograniczeniami II” oznacza część terytorium państwa członkowskiego o precyzyjnie wyznaczonych granicach geograficznych:
  - a) obejmuje obszar, na którym potwierdzono wystąpienie ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła;
  - b) przeprowadza się na nim szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła zgodnie z art. 3 ust. 1;
  - c) jest wymieniony lub niewymieniony w załączniku I część II;
  - d) podlega szczegółowym przepisom dotyczącym zwalczania choroby przewidzianym w art. 3–6.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZWALCZANIA CHOROÓB W ODNIESIENIU DO ZAKAŻENIA WIRUSEM CHOROBY GUZOWATEJ SKÓRY BYDŁA

SEKCJA 1

Ustanowienie obszarów objętych ograniczeniami i szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła

Artykuł 3

Ustanowienie obszarów objętych ograniczeniami I i II

1. W przypadku potwierdzenia wśród bydła ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła właściwy organ:
  - a) ustanawia obszar objęty ograniczeniami II:
    - (i) obejmujący co najmniej obszary włączone do obszarów zapowietrzonych, zagrożonych i buforowych ustanowionych po potwierdzeniu wystąpienia ogniska choroby zgodnie z art. 21 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/687;
    - (ii) zgodnie z kryteriami określonymi w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429;
  - b) wdraża szczepienia przeciwko tej chorobie na obszarze objętym ograniczeniami II, o którym mowa w lit. a), zgodnie z poniższymi wytycznymi:
    - (i) zgodnie z przepisami dotyczącymi planów szczepień określonymi w załączniku II;
    - (ii) pod kontrolą właściwego organu;
    - (iii) nadając priorytet wykorzystaniu homologicznych żywych szczepionek atenuowanych;
    - (iv) szczepiąc wszystkie zwierzęta z gatunków bydła i ich potomstwo utrzymywane na obszarze, na którym przeprowadza się szczepienia, niezależnie od ich płci, wieku i ewentualnej ciąży lub statusu produkcyjnego, zgodnie z instrukcjami producenta.

W przypadku potwierdzenia tylko jednego ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła u bydła utrzymywanego na obszarze państwa członkowskiego, na którym choroba ta nie występowała przed wystąpieniem tego ogniska, i jeśli środki zastosowane zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/687 okażą się skuteczne w zwalczaniu rozprzestrzeniania się choroby, właściwy organ może jednak podjąć decyzję o nieustanawianiu obszaru objętego ograniczeniami II.

2. Właściwy organ może ustanowić obszar objęty ograniczeniami I na obszarach, na których nie potwierdzono wystąpienia ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, aby zapobiec jego rozprzestrzenianiu się, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429. Na obszarze objętym ograniczeniami I właściwy organ przeprowadza szczepienia przeciwko tej chorobie zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.
3. Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzających szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje wymienione w części III załącznika II do niniejszego rozporządzenia przed rozpoczęciem szczepień i planu szczepień, o którym mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i).

Artykuł 4

Zakazy przemieszczania na obszarach objętych ograniczeniami I i II

1. Właściwy organ zakazuje przemieszczania następujących przesyłek na obszarach objętych ograniczeniami II:
  - a) bydła;
  - b) materiału biologicznego pozyskanego od bydła;
  - c) nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła, w tym mleka, siary, przetworów mlecznych i produktów na bazie siary przeznaczonych do żywienia zwierząt.

2. Właściwy organ zakazuje przemieszczania następujących przesyłek na obszarach objętych ograniczeniami I:
  - a) bydła;
  - b) materiału biologicznego pozyskanego od bydła;
  - c) nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła innych niż mleko, siara, przetwory mleczne i produkty na bazie siary przeznaczone do żywienia zwierząt.
3. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w ust. 1 i 2 właściwy organ może zezwolić na przemieszczanie, o którym mowa w rozdziale III, zgodnie z warunkami określonymi w tym rozdziale.

SEKCJA 2

Włączenie do załącznika i obszarów objętych ograniczeniami I oraz II

Artykuł 5

Włączenie do załącznika I część II obszaru objętego ograniczeniami II

Jeżeli ze względów epidemiologicznych obszar państwa członkowskiego objęty w całości lub częściowo obszarem objętym ograniczeniami II ustanowionym na podstawie art. 3 ust. 1 zostaje włączony do załącznika I część II, właściwy organ niezwłocznie:

- a) dostosowuje granice początkowego obszaru objętego ograniczeniami II w celu zapewnienia, aby odpowiadał on obszarowi objętemu ograniczeniami II, o którym mowa w tym załączniku;
- b) rozszerza szczepienia przewidziane w art. 3 ust. 1 lit. b) oraz zakazy przewidziane w art. 4 ust. 1 w odniesieniu do obszaru objętego ograniczeniami II, o którym mowa w tym załączniku.

Artykuł 6

Włączenie do załącznika I część I obszaru objętego ograniczeniami I

1. Jeżeli ze względów epidemiologicznych obszar państwa członkowskiego, na którym nie potwierdzono wystąpienia ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, zostaje włączony do części I załącznika I do niniejszego rozporządzenia zgodnie z kryteriami określonymi w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, właściwy organ:

- a) przeprowadza szczepienia zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) na obszarze objętym ograniczeniami I, o którym mowa w tym załączniku;
- b) wdraża zakazy przewidziane w art. 4 ust. 2 na obszarze objętym ograniczeniami I, o którym mowa w tym załączniku.

2. W przypadku gdy właściwy organ zdecyduje o ustanowieniu obszaru objętego ograniczeniami I zgodnie z art. 3 ust. 2, obszar ten włącza się do załącznika I część I.

ROZDZIAŁ III

**WARUNKI PRZEMIESZCZANIA W OBRĘBIE OBSZARÓW, NA KTÓRYCH STOSUJE SIĘ ŚRODKI SZCZEGÓLNE
W ZAKRESIE ZWALCZANIA CHORÓB W ODNIESIENIU DO ZAKAŻENIA WIRUSEM CHOROBY GUZOWATEJ SKÓRY
BYDŁA, ORAZ PRZEMIESZCZANIA Z TYCH OBSZARÓW**

SEKCJA 1

Odstępstwa od zakazów przemieszczania przesyłek bydła z obszaru objętego ograniczeniami I oraz II

Artykuł 7

Odstępstwa od zakazu przemieszczania przesyłek bydła z obszaru objętego ograniczeniami I

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 2 lit. a) właściwy organ może zezwolić na przemieszczanie przesyłek bydła z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami I do:

- a) obszarów objętych ograniczeniami I lub II tego samego lub innego państwa członkowskiego, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
- (i) bydło w przesyłce musi być zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 28 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu jest nadal objęte okresem ochrony immunologicznej zgodnie z instrukcjami producenta szczepionki;
  - (ii) wszystkie pozostałe zwierzęta z gatunków bydła utrzymywane w tym samym zakładzie pochodzenia co bydło w przesyłce muszą być zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 28 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej zgodnie z instrukcjami producenta szczepionki lub w dniu wysyłki są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej uzyskanej w wyniku poprzedniego szczepienia lub w związku z odpornością matczyną;
  - (iii) bydło w przesyłce musi być utrzymywane w zakładzie pochodzenia od urodzenia lub przez nieprzerwany okres co najmniej 28 dni przed datą wysyłki; oraz
  - (iv) właściwy organ przeprowadza:
    - zakończone korzystnymi wynikami badanie kliniczne wszystkich zwierząt z gatunków bydła utrzymywanych w zakładzie pochodzenia takich przesyłek, w tym bydła znajdującego się w tych przesyłkach,
    - w stosownych przypadkach, zakończone korzystnymi wynikami badanie laboratoryjne bydła utrzymywanego w zakładzie pochodzenia takich przesyłek, w tym bydła znajdującego się w tych przesyłkach;
- b) dowolnego miejsca przeznaczenia, w tym na obszary znajdujące się poza obszarami objętymi ograniczeniami, innymi obszarami objętymi ograniczeniami I, obszarami objętymi ograniczeniami II w tym samym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich, w przypadku gdy oprócz warunków określonych w lit. a) ppkt (ii), (iii) i (iv) niniejszego artykułu spełnione są wszystkie następujące warunki:
- (i) bydło w przesyłce musi być zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 60 dni przed dniem wysyłki, a w dniu wysyłki jest nadal objęte okresem ochrony immunologicznej zgodnie z instrukcjami producenta szczepionki;
  - (ii) w promieniu co najmniej 20 km wokół zakładu pochodzenia takich przesyłek nie wystąpiły ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła w okresie co najmniej trzech miesięcy przed dniem wysyłki; oraz
  - (iii) wszystkie zwierzęta z gatunków bydła utrzymywane w promieniu 50 km od zakładu pochodzenia przesyłki muszą być zaszczepione lub ponownie zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 60 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej według instrukcji producenta szczepionki lub nadal posiadają odporność matczyną.

- c) dowolnego miejsca przeznaczenia, w tym na obszary znajdujące się poza obszarami objętymi ograniczeniami, innymi obszarami objętymi ograniczeniami I lub obszarami objętymi ograniczeniami II w innych państwach członkowskich lub na terytoriach państw trzecich, w przypadku gdy oprócz warunków określonych w lit. a) niniejszego artykułu spełnione są następujące warunki:
- (i) przed datą wysyłki zwierzęta muszą spełniać wszelkie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt, w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia i tranzytu;
  - (ii) nie mogły wystąpić żadne potwierdzone ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła w promieniu co najmniej 20 km od zakładu pochodzenia takich przesyłek przez okres co najmniej trzech miesięcy przed datą wysyłki; oraz
  - (iii) wszystkie zwierzęta z gatunków bydła utrzymywane w promieniu 50 km od zakładu pochodzenia przesyłki muszą być zaszczepione lub ponownie zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 60 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej według instrukcji producenta szczepionki lub nadal posiadają odporność matczyną.

Artykuł 8

Odstępstwa od zakazów przemieszczania przesyłek bydła z obszaru objętego ograniczeniami II

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. a) właściwy organ może zezwolić na przemieszczanie przesyłek bydła z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami II do:

- a) dowolnego miejsca przeznaczenia, w tym na obszary znajdujące się poza obszarami objętymi ograniczeniami, obszarami objętymi ograniczeniami I, innymi obszarami objętymi ograniczeniami II w tym samym państwie członkowskim i innych państwach członkowskich, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
- (i) przed datą wysyłki bydło w przesyłce musi spełniać wszelkie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt, w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i uzgodnione z właściwym organem państwa członkowskiego przeznaczenia lub tranzytu;
  - (ii) bydło w przesyłce musi być zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 28 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu jest nadal objęte okresem ochrony immunologicznej zgodnie z instrukcjami producenta szczepionki;
  - (iii) wszystkie pozostałe zwierzęta z gatunków bydła utrzymywane w tym samym zakładzie pochodzenia co bydło w przesyłce muszą być zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 28 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej zgodnie z instrukcjami producenta szczepionki lub są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej uzyskanej w wyniku poprzedniego szczepienia lub w związku z odpornością matczyną;
  - (iv) właściwy organ przeprowadza:
    - zakończone korzystnymi wynikami badanie kliniczne wszystkich zwierząt z gatunków bydła utrzymywanych w zakładzie pochodzenia takich przesyłek, w tym bydła znajdującego się w tych przesyłkach,
    - w stosownych przypadkach, zakończone korzystnymi wynikami badanie laboratoryjne bydła utrzymywanego w zakładzie pochodzenia takich przesyłek, w tym bydła znajdującego się w tych przesyłkach;
  - (v) bydło powinno przebywać od urodzenia lub przez okres co najmniej 28 dni przed datą wysyłki w zakładzie, w którym nie potwierdzono żadnego ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła w promieniu co najmniej 20 km w okresie trzech miesięcy przed datą wysyłki;

- (vi) wszystkie zwierzęta z gatunków bydła utrzymywane w promieniu 50 km od zakładu pochodzenia przesyłki muszą być zaszczepione lub ponownie zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła zgodnie z przepisami dotyczącymi planów szczepień określonymi w załączniku II co najmniej 60 dni przed dniem wysyłki i są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej według instrukcji producenta szczepionki lub nadal posiadają odporność matczyną;
- b) dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się w obrębie obszaru objętego ograniczeniami II tego samego państwa członkowskiego, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - (i) wszystkie pozostałe zwierzęta z gatunków bydła utrzymywane w zakładzie pochodzenia takich przesyłek muszą być zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 28 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej zgodnie z instrukcjami producenta szczepionki lub są nadal objęte okresem ochrony immunologicznej uzyskanej w wyniku poprzedniego szczepienia lub w związku z odpornością matczyną; oraz
  - (ii) bydło musi być zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła co najmniej 28 dni przed dniem wysyłki i w tym dniu musi być nadal objęte okresem ochrony immunologicznej zgodnie z instrukcjami producenta szczepionki lub jest niezaszczepionym potomstwem w wieku poniżej czterech miesięcy, urodzonym przez matki zaszczepione co najmniej 28 dni przed porodem i objęte w dniu porodu okresem ochrony immunologicznej według producenta szczepionki oraz może być przemieszczane do innego zakładu.

Artykuł 9

Szczególne warunki udzielenia zezwolenia na przemieszczanie przesyłek bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II do rzeźni znajdującej poza tymi obszarami na terytorium tego samego państwa członkowskiego w celu niezwłocznego uboju

Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II do rzeźni znajdującej poza tymi obszarami na terytorium tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przemieszczanie bydła do celów niezwłocznego uboju przeprowadza się zgodnie z warunkami ogólnymi określonymi w art. 28 ust. 2–5 i art. 28 ust. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

Artykuł 10

Odstępstwa od zakazu przemieszczania przesyłek zawierających nasienie, komórki jajowe i zarodki bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 2 lit. b) właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających nasienie, komórki jajowe i zarodki bydła z zatwierdzonych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym lub z innych zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami I do:
  - a) obszarów objętych ograniczeniami I lub II tego samego państwa członkowskiego, w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
    - (i) zwierzęta dawcy:
      - zostały zaszczepione i ponownie zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła zgodnie z instrukcjami producenta zastosowanej szczepionki, przy czym pierwsza dawka szczepionki musi być podana co najmniej 60 dni przed datą pozyskania nasienia, komórek jajowych lub zarodka, albo
      - poddano badaniu serologicznemu w celu wykrycia swoistych przeciwciał przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła w dniu pozyskania i co najmniej 28 dni po okresie pozyskiwania nasienia lub w dniu pozyskania w przypadku zarodków i komórek jajowych, w którym to badaniu otrzymano wyniki ujemne;
    - (ii) zwierzęta dawcy były utrzymywane przez 60 dni poprzedzających datę pozyskania nasienia, komórek jajowych lub zarodków w centrum sztucznego unasienniania lub w innym odpowiednim zakładzie, w którym nie potwierdzono wystąpienia ogniska zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła w promieniu co najmniej 20 km w okresie trzech miesięcy przed datą pozyskania nasienia, komórek jajowych lub zarodków;

- (iii) zwierzęta dawców poddano kontroli klinicznej na 28 dni przed datą pozyskania oraz w całym okresie pozyskiwania i nie wykazano żadnych objawów klinicznych zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła;
- b) dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się na innym obszarze objętym ograniczeniami I lub II innego państwa członkowskiego, o ile oprócz warunków określonych w lit. a) spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - (i) zwierzęta dawców poddano badaniu na obecność wirusem choroby guzowatej skóry bydła metodą łańcuchowej reakcji polimerazy (PCR) przeprowadzonemu na próbkach krwi pobranych na początku okresu pozyskiwania nasienia, komórek jajowych lub zarodka, a następnie pobieranych co najmniej co 14 dni w tymże okresie, lub w dniu pozyskania zarodków i komórek jajowych, w którym to badaniu uzyskano wyniki ujemne;
  - (ii) nasienie poddano badaniu na obecność wirusa choroby guzowatej skóry bydła metodą PCR z wynikiem ujemnym;
- c) dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się w tym samym lub innym państwie członkowskim lub – w przypadku obszaru objętego ograniczeniami I – do państwa trzeciego, o ile oprócz warunków określonych w lit. a) zwierzęta dawcy spełniają wszelkie inne odpowiednie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt, w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka wpływu takiej wysyłki oraz środków przeciwko rozprzestrzenianiu się zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego zakładu pochodzenia i zatwierdzone przez właściwe organy państw członkowskich miejsca tranzytu i przeznaczenia, przed wysyłką przedmiotowego nasienia, komórek jajowych lub zarodków.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. b) właściwy organ może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających nasienie, komórki jajowe i zarodki bydła z zatwierdzonych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym lub z innych zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami II do dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się na innym obszarze objętym ograniczeniami II tego samego państwa członkowskiego.

Artykuł 11

Odstępstwa od zakazu przemieszczania nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła z obszarów objętych ograniczeniami I

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 2 lit. c) właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami I do:

- a) dowolnego miejsca przeznaczenia w tym samym państwie członkowskim lub do dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami I lub II w innym państwie członkowskim;
- b) w przypadku przesyłek skór i skórek – dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się w tym samym lub innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, pod warunkiem że spełniony jest jeden z następujących warunków:
  - (i) poddane obróbce skóry i skórki zostały poddane obróbce jedną z metod określonych w pkt 28 lit. b)–e) załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011⁽¹⁰⁾; lub
  - (ii) poddane obróbce skóry i skórki zostały poddane jednemu z rodzajów obróbki, o których mowa w sekcji XIV rozdział I pkt 4 lit. b) ppkt (ii) załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹¹⁾, a także zastosowano wszelkie środki ostrożności, aby skóry i skórki nie uległy ponownemu skażeniu czynnikami chorobotwórczymi po obróbce.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

Artykuł 12

Odstępstwo od zakazu przemieszczania przesyłek nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła z obszarów objętych ograniczeniami II

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. c) właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami II do:

- a) w przypadku nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego innych niż skóry i skórki – dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się w tym samym państwie członkowskim lub dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się na obszarach objętych ograniczeniami I lub II innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że nieprzetworzone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są wysyłane pod nadzorem urzędowym właściwych organów do przetworzenia lub usunięcia w zakładzie zatwierdzonym zgodnie z art. 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽¹²⁾;
- b) w przypadku skór i skórek bydła:
  - (i) dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami II tego samego lub innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że są to nieobrobione surowe skóry i skórki przeznaczone do spożycia przez ludzi lub nieobrobione skóry i skórki wysłane pod nadzorem urzędowym właściwych organów do przetworzenia lub usunięcia w zatwierdzonym zakładzie;
  - (ii) dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się w tym samym lub innym państwie członkowskim, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 11 lit. b);
- c) w przypadku siary, mleka i przetworów mlecznych – dowolnego miejsca przeznaczenia znajdującego się w tym samym lub innym państwie członkowskim, pod warunkiem że produkty te poddano procesowi obróbki zmniejszającej ryzyko zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, jak określono w załączniku VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

SEKCJA 2

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt

Artykuł 13

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania przesyłek bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II poza te obszary

Podmioty przemieszczają przesyłki bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II poza te obszary wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego w przypadkach objętych art. 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia, jeżeli zwierzętom, które mają być przemieszczane, towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 73 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/688 ⁽¹³⁾ zawierające co najmniej jedno z następujących poświadczeń zgodności z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu:

- a) „Bydło z obszaru objętego ograniczeniami I przy zastosowaniu szczególnych środków zwalczania zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła ustanowionych w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1070.”;
- b) „Bydło z obszaru objętego ograniczeniami II przy zastosowaniu szczególnych środków zwalczania zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła ustanowionych w art. 8 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1070.”;
- c) „Bydło z obszaru objętego ograniczeniami I lub II przy zastosowaniu szczególnych środków zwalczania zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła ustanowionych w art. 9 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1070.”;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt łądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 140).

W przypadku przemieszczania przesyłek, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, w obrębie tego samego państwa członkowskiego właściwy organ może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 143 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 14

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania przesyłek materiału biologicznego pozyskanego od bydła z zakładów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I i II poza te obszary

Podmioty przemieszczają przesyłki materiału biologicznego pozyskanego od bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II poza te obszary wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia, jeżeli przesyłkom tym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 161 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/429, zawierające co najmniej jedno z następujących poświadczeń zgodności z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu:

- a) „Materiał biologiczny ..... (nasienie, komórki jajowe lub zarodki, wskazać odpowiednio) pozyskany od bydła utrzymywanego na obszarze objętym ograniczeniami I przy zastosowaniu szczególnych środków zwalczania zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła ustanowionych w art. 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1070.”;
- b) „Materiał biologiczny ..... (nasienie, komórki jajowe lub zarodki, wskazać odpowiednio) pozyskany od bydła utrzymywanego na obszarze objętym ograniczeniami II przy zastosowaniu szczególnych środków zwalczania zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła ustanowionych w art. 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1070.”.

W przypadku przemieszczania przesyłek, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, w obrębie tego samego państwa członkowskiego właściwy organ może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 161 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 15

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania przesyłek nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II poza te obszary

Podmioty przemieszczają przesyłki nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła z obszarów objętych ograniczeniami I i II poza te obszary wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego w przypadkach objętych art. 12, jeżeli przesyłkom tym towarzyszą:

- a) dokument handlowy, o którym mowa w rozdziale III załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011; oraz
- b) świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 22 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

W przypadku przemieszczania przesyłek, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, w obrębie tego samego państwa członkowskiego właściwy organ może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 22 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

SEKCJA 3

Szczególne warunki udzielenia zezwolenia na przemieszczenie przesyłek bydła utrzymywanego na obszarach objętych ograniczeniami I i II poza te obszary oraz procedury odrębnego przesyłania

Artykuł 16

Dodatkowe ogólne warunki związane ze środkami transportu stosowanymi do przemieszczania bydła i nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z obszarów objętych ograniczeniami I i II poza te obszary

Właściwy organ państwa członkowskiego udziela zezwolenia na przemieszczenie przesyłek bydła i nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z obszarów objętych ograniczeniami I i II poza te obszary wyłącznie w przypadku, gdy środki transportu stosowane do przemieszczania:

- a) w przypadku przewożenia bydła:
  - (i) spełniają wymogi określone w art. 24 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687; oraz
  - (ii) są czyszczone i dezynfekowane zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 pod kontrolą lub nadzorem właściwego organu państwa członkowskiego;
- b) zawierają wyłącznie zwierzęta lub nieprzetworzone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub nieobrobione skóry i skórki o takim samym statusie zdrowotnym.

Artykuł 17

Obowiązki właściwego organu zakładu pochodzenia dotyczące procedur odrębnego przesyłania

1. Właściwy organ państwa członkowskiego zakładu pochodzenia ustanawia procedurę odrębnego przesyłania pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia przesyłek bydła lub nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego objętych odstępstwami przewidzianymi w art. 8, 9 i 12, jeżeli miejsce przeznaczenia znajduje się w innym państwie członkowskim („procedura odrębnego przesyłania”).

2. Właściwy organ zakładu pochodzenia zapewnia, aby:

- a) każdy środek transportu stosowany do przemieszczenia przesyłek bydła lub nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1, został oddzielnie zarejestrowany przez właściwy organ państwa członkowskiego zakładu pochodzenia do celów związanych z transportem bydła albo nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w ramach procedury odrębnego przesyłania, a także został:
  - zaplombowany przez urzędownego lekarza weterynarii po załadunku na potrzeby wysyłki. Jedynie urzędnik właściwego organu miejsca przeznaczenia może usunąć plombę i wymienić ją na nową; każdy załadunek lub wymianę plomb należy zgłosić właściwemu organowi w miejscu przeznaczenia, lub
  - był indywidualnie wyposażony w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu jego położenia w czasie rzeczywistym;
- b) transport odbywał się:
  - (i) pod nadzorem urzędownego lekarza weterynarii;
  - (ii) bezpośrednio, bez zatrzymywania, chyba że czas odpoczynku wymagany na mocy rozdziału V załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 ⁽¹⁴⁾ ma miejsce w punkcie kontroli.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

Jeżeli przewidziano, że czas odpoczynku wynoszący co najmniej jeden dzień będzie miał miejsce w punkcie kontroli podczas przemieszczania przesyłek przez obszar objęty ograniczeniami II, zwierzęta chroni się przed atakiem wektorów;

(iii) trasą zatwierdzoną przez właściwy organ w miejscu pochodzenia.

3. Do celów odrębnego przesyłania przed pierwszą wysyłką przesyłki z obszarów objętych ograniczeniami I lub II, z których przeprowadza się procedurę odrębnego przesyłania, właściwy organ zakładu pochodzenia zapewnia przeprowadzenie koniecznych uzgodnień z odpowiednimi właściwymi organami miejsc tranzytu i przeznaczenia oraz z podmiotami w celu zapewnienia:

- a) uzgodnionego planu gotowości;
- b) systemu hierarchii służbowej i pełnej współpracy służb i podmiotów w razie wypadków podczas transportu, poważnej awarii środka transportu lub jakichkolwiek oszukańczych działań;
- c) niezwłocznego powiadamiania właściwych organów przez podmioty o każdym wypadku lub poważnej awarii środka transportu.

Artykuł 18

Obowiązki właściwego organu miejsca przeznaczenia dotyczące procedur odrębnego przesyłania

Po przeprowadzeniu procedury odrębnego przesyłania właściwy organ miejsca przeznaczenia:

- a) potwierdza każde przybycie właściwemu organowi miejsca pochodzenia;
- b) zapewnia, aby bydło pozostawało w zakładzie przeznaczenia co najmniej przez cały okres monitorowania w odniesieniu do zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła, określony w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687, chyba że zakładem przeznaczenia jest rzeźnia;
- c) zapewnia, aby po rozładunku bydła lub nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego środek transportu i wszelki inny sprzęt, który wykorzystano do transportu bydła lub nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w całości został oczyszczony, zdezynfekowany i poddany działaniu zatwierdzonych insektycydów skutecznych w zwalczaniu znanych wektorów zakażenia wirusem choroby guzowatej skóry bydła na zamkniętym obszarze miejsca przeznaczenia pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii.

Artykuł 19

Obowiązki państwa członkowskiego miejsca pochodzenia przesyłek bydła, materiału biologicznego lub nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego dotyczące informowania Komisji i państw członkowskich o odstępstwach przyznawanych na podstawie oceny ryzyka

Jeżeli właściwy organ zezwala na przemieszczanie przesyłek bydła lub materiału biologicznego w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła, o których mowa w art. 7, 8 lub 10, państwo członkowskie miejsca pochodzenia niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie o gwarancjach dotyczących zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy miejsca zakładu przeznaczenia.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

*Artykuł 20***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 21 kwietnia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

OBSZARY OBJĘTE OGRANICZENIAMI I ORAZ II

(o których mowa w art. 3)

CZĘŚĆ I

Obszar objęty ograniczeniami I

1. Bułgaria:

Całe terytorium Bułgarii.

2. Grecja:

A. Następujące regiony w Grecji:

- region Attyka
- region Grecja Środkowa
- region Macedonia Środkowa
- region Kreta
- region Macedonia Wschodnia i Tracja
- region Epir
- region Wyspy Jońskie z wyłączeniem jednostki regionalnej Kerkyra
- region Morze Egejskie Północne z wyłączeniem jednostki regionalnej Limnos
- region Peloponez
- region Morze Egejskie Południowe
- region Tesalia
- region Grecja Zachodnia
- region Macedonia Zachodnia

B. Następujące jednostki regionalne w Grecji:

- jednostka regionalna Limnos
- jednostka regionalna Kerkyra

CZĘŚĆ II

Obszar objęty ograniczeniami II

Brak

—

ZAŁĄCZNIK II

PRZEPISY DOTYCZĄCE PLANÓW SZCZEPIEŃ PRZECIWKO ZAKAŻENIU WIRUSEM CHOROBY GUZOWATEJ SKÓRY BYDŁA

(o których mowa w art. 3)

CZĘŚĆ I

Informacje, które należy zamieścić w planie szczepień, o którym mowa w art. 3

W przypadku gdy państwo członkowskie przeprowadza szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła, szczepienia takie przeprowadza się zgodnie z planem szczepień zawierającym co najmniej następujące informacje:

- a) opis i wyniki oceny przeprowadzonej zgodnie z kryteriami określonymi w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/429, w tym informacje dotyczące sytuacji epidemiologicznej i inne istotne informacje wykorzystane do przeprowadzenia oceny;
- b) główne cele i zadania w ramach wybranej strategii szczepień i planu szczepień;
- c) szczegółowy opis geograficzny obszaru szczepień, na którym szczepienia mają się odbyć, oraz lokalizacja zakładów utrzymujących bydło, które ma zostać zaszczepione, w tym odpowiednie mapy;
- d) organ odpowiedzialny za podawanie szczepionki bydłu;
- e) system nadzoru nad podawaniem szczepionki;
- f) liczba zakładów utrzymujących bydło położonych na obszarze objętym ograniczeniami oraz liczba zakładów, które mają zostać objęte szczepieniami, jeżeli jest inna;
- g) szacowana liczba zwierząt z gatunków bydła, kategorie i wiek zwierząt, które mają zostać zaszczepione;
- h) przewidywany czas trwania szczepień, od rozpoczęcia szczepień do zakończenia nadzoru prowadzonego po szczepieniach;
- i) podsumowanie cech charakterystycznych szczepionki, w tym nazwa produktu i producenta, a także drogi podawania;
- j) informacja, czy szczepionkę stosuje się zgodnie z art. 110 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 ⁽¹⁾;
- k) metody oceny skuteczności szczepień;
- l) zasady higieny i bioasekuracji, które należy stosować;
- m) system prowadzenia dokumentacji szczepień;
- n) inne istotne aspekty dotyczące konkretnej sytuacji.

CZĘŚĆ II

Minimalne wymagania dotyczące planów szczepień przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła, o których mowa w art. 3.

Plany szczepień przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła powinny spełniać następujące wymagania techniczne:

- a) szczepienie wszystkich zwierząt z gatunków bydła, niezależnie od płci, wieku i ewentualnej ciąży lub statusu produkcyjnego, na obszarach objętych ograniczeniami I i II, w których należy przeprowadzić szczepienia;
- b) szczepienie potomstwa zaszczepionego bydła w wieku powyżej czterech miesięcy zgodnie z instrukcjami producenta zastosowanej szczepionki;
- c) ponowne szczepienie całego bydła zgodnie z instrukcjami producenta;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

- d) wprowadzanie szczegółowych informacji dotyczących każdego zaszczepionego zwierzęcia z gatunków bydła przez właściwy organ do specjalnej internetowej bazy danych połączonej z centralną bazą danych utworzoną zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2019/2035 ⁽²⁾;
- e) ustanowienie poszerzonego obszaru zagrożonego wynoszącego co najmniej 20 km wokół obszarów objętych ograniczeniami I i II, w których odbywają się szczepienia, na którym to obszarze prowadzi się intensywny nadzór, a przemieszczanie bydła powinno podlegać kontrolom przeprowadzanym przez właściwy organ;
- f) stan zaszczepienia co najmniej 95 % stad obejmujących co najmniej 75 % populacji bydła.

CZĘŚĆ III

Informacje wstępne, które należy przekazać Komisji i pozostałym państwom członkowskim przed rozpoczęciem szczepień zgodnie z art. 3 ust. 3

Przed rozpoczęciem szczepień państwa członkowskie prowadzące szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem choroby guzowatej skóry bydła przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim następujące informacje:

- a) krótkie uzasadnienie rozpoczęcia szczepień;
- b) gatunki bydła, które mają zostać zaszczepione;
- c) szacowana liczba zwierząt z gatunków bydła, które mają być zaszczepione;
- d) szacowany czas trwania szczepień;
- e) rodzaj i nazwa handlowa podawanej szczepionki wraz z informacją, czy szczepionka ma być stosowana zgodnie z art. 110 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2019/6;
- f) opis szacowanego obszaru szczepień.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 115).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1071**z dnia 29 czerwca 2021 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/442 oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/521 dotyczące mechanizmu uzależniającego wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł wywozu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 stycznia 2021 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/111 ⁽²⁾ poddające wywóz szczepionek przeciwko COVID-19 oraz substancji czynnych, w tym macierzystych i roboczych banków komórek wykorzystywanych do produkcji takich szczepionek, wymogowi uzyskania pozwolenia na wywóz na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/479, który obowiązywał przez sześć tygodni. Następnie, w dniu 12 marca 2021 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/442 ⁽³⁾ poddające wywóz tych samych produktów wymogowi uzyskania pozwolenia na wywóz do dnia 30 czerwca 2021 r. na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) 2015/479.
- (2) W dniu 24 marca 2021 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/521 ⁽⁴⁾ wprowadzające, jako dodatkowy element do rozpatrzenia przy udzielaniu pozwolenia na wywóz, konieczność oceny, czy takie pozwolenie nie zagraża bezpieczeństwu dostaw towarów objętych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/442 w Unii. Tym samym rozporządzeniem Komisja tymczasowo zawiesiła zwolnienie niektórych państw przeznaczenia z zakresu stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/442.
- (3) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/521 zostało przyjęte na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) 2015/479 i miało zastosowanie przez sześć tygodni. Środki wprowadzone tym rozporządzeniem zostały następnie przedłużone do dnia 30 czerwca 2021 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/734 ⁽⁵⁾.
- (4) W międzyczasie zdolności produkcji szczepionek w Unii zwiększyły się, co doprowadziło do wzrostu dostaw dawek szczepionek przeciwko COVID-19 w Unii. Pozwoliło to na przyspieszenie kampanii szczepień w Unii.
- (5) Kampania szczepień jednak nadal trwa i pewna niepewność wciąż się utrzymuje, w szczególności w związku z pojawieniem się nowych wariantów wirusa COVID-19. W związku z tym istnieje ciągła potrzeba przejrzystości dostaw eksportowych i dostaw unijnych.
- (6) Nadal utrzymuje się również ryzyko, że wywóz zagroziłby realizacji umów zakupu z wyprzedzeniem zawartych między Unią a producentami szczepionek lub bezpieczeństwu dostaw szczepionek przeciwko COVID-19 i ich substancji czynnych w Unii.
- (7) Środki wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/442 i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/521 powinny zatem nadal obowiązywać do dnia 30 września 2021 r. W związku z tym rozporządzenia te należy odpowiednio zmienić.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/479,

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 34.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/111 z dnia 29 stycznia 2021 r. uzależniające wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz (Dz.U. L 31 I z 30.1.2021, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/442 z dnia 11 marca 2021 r. poddające wywóz niektórych produktów wymogowi uzyskania pozwolenia na wywóz (Dz.U. L 85 z 12.3.2021, s. 190).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/521 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie szczególnych uzgodnień dotyczących mechanizmu uzależniającego wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz (Dz.U. L 104 z 25.3.2021, s. 52).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/734 z dnia 5 maja 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/521 w sprawie szczególnych uzgodnień dotyczących mechanizmu uzależniającego wywóz niektórych produktów od wydania pozwolenia na wywóz (Dz.U. L 158 z 6.5.2021, s. 13).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/442 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 30 września 2021 r.”.

Artykuł 2

W art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/521 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 30 września 2021 r.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/1072

z dnia 28 czerwca 2021 r.

w sprawie tymczasowego odstępstwa od decyzji 2013/471/UE w sprawie przyznawania diet dziennych i zwrotu kosztów podróży członkom Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i ich zastępcom w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 301 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od momentu wybuchu pandemii COVID-19 nadzwyczajne środki mające na celu zapobieganie i ograniczanie rozprzestrzeniania się pandemii podjęte przez państwa członkowskie, takie jak kwarantanna, wdrożenie pracy zdalnej, a także ograniczenia i zakazy w zakresie przemieszczania się i podróżowania uniemożliwiają lub bardzo utrudniają członkom Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (zwanego dalej „Komitetem”) i ich zastępcom (zwanym dalej łącznie „beneficjentami”) podróżowanie w celu fizycznego udziału w posiedzeniach.
- (2) W związku z tymi wyjątkowymi okolicznościami i aby zagwarantować, że działania Komitetu będą mogły odbywać się w sposób właściwy i zrównoważony przez cały czas, by zapewnić ciągłość instytucjonalną, należy tymczasowo odstąpić od stosowania art. 2, 3 i 4 decyzji Rady 2013/471/UE ⁽¹⁾ w odniesieniu do wypłaty beneficjentom diet dziennych i zwrotu kosztów podróży. Odstępstwo to powinno mieć zastosowanie wyłącznie w okresie spowodowanych pandemią COVID-19 w Unii ciągłych utrudnień w podróżowaniu lub ograniczeń sanitarnych w odniesieniu do posiedzeń fizycznych.
- (3) Faktyczne koszty administracyjne poniesione przez beneficjenta, który uczestniczy w posiedzeniu zdalnie za pośrednictwem środków elektronicznych, są niższe niż stawka diety dziennej obowiązująca obecnie w przypadku fizycznego udziału w posiedzeniu, przy czym czas spędzony na posiedzeniu przez beneficjenta pozostaje taki sam. Dlatego właściwe jest, by odpowiednio dostosować wysokość diety dziennej wypłacanej beneficjentom, którzy uczestniczą w posiedzeniach zdalnie za pośrednictwem środków elektronicznych.
- (4) W stosownych przypadkach Komitet powinien ustanowić szczegółowe zasady przyznawania diety dziennej za obecność zdalną. W zasadach tych należy w szczególności określić przypadki, w których utrudnienia w podróżowaniu spowodowane pandemią COVID-19 lub powiązane środki ograniczające uniemożliwiają organizację posiedzeń lub fizyczny w nich udział.
- (5) Komitet powinien przedkładać Radzie regularne sprawozdania ze stosowania niniejszej decyzji, aby umożliwić Radzie ocenę wpływu tej decyzji i tego, czy nadal zachodzą warunki uzasadniające odstępstwo. Na podstawie tych sprawozdań Rada powinna rozważyć przyjęcie stosownych środków, w szczególności w ramach przyszłego kompleksowego przeglądu decyzji 2013/471/UE, które miałyby zostać podjęte przed końcem obecnej kadencji Komitetu,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/471/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przyznawania diet dziennych i zwrotu kosztów podróży członkom Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i ich zastępcom (Dz.U. L 253 z 25.9.2013, s. 22).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 2, 3 i 4 decyzji 2013/471/UE, w przypadkach gdy środki ograniczające związane z COVID-19 uniemożliwiają organizację posiedzenia lub fizyczny w nim udział, beneficjentom uczestniczącym w posiedzeniu zdalnie za pośrednictwem środków elektronicznych przysługuje jedynie dieta dzienna w wysokości 145 EUR.

Artykuł 2

Komitet przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze do art. 1 do dnia 2 września 2021 r.

Artykuł 3

Do dnia 2 stycznia 2022 r. i następnie co 6 miesięcy Komitet przedkłada Radzie sprawozdanie z oceny stosowania niniejszej decyzji, a w szczególności jej wpływu na budżet, jak również na temat dalszego istnienia utrudnień w podróżowaniu związanych z COVID-19 lub powiązanych środków ograniczających, które uniemożliwiają organizację posiedzeń lub fizyczny w nich udział.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 28 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
M. do C. ANTUNES
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1073**z dnia 28 czerwca 2021 r.****ustanawiająca specyfikacje techniczne i zasady do celów wdrożenia ram zaufania unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2021/953 ustanowiono unijne cyfrowe zaświadczenie COVID, które ma służyć jako dowód na to, że dana osoba otrzymała szczepionkę przeciwko COVID-19, uzyskała ujemny wynik testu lub powróciła do zdrowia po zakażeniu.
- (2) Aby unijne cyfrowe zaświadczenie COVID mogło funkcjonować w całej Unii, konieczne jest ustanowienie specyfikacji technicznych i zasad na potrzeby wypełniania, bezpiecznego wydawania i weryfikacji cyfrowych zaświadczeń COVID, zapewnienia ochrony danych osobowych, określenia wspólnej struktury niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia oraz wydawania ważnego, bezpiecznego i interoperacyjnego kodu kreskowego. Te ramy zaufania stanowią również podstawę do dążenia do zapewnienia interoperacyjności z międzynarodowymi normami i systemami technologicznymi i jako takie mogą stanowić model współpracy na szczeblu światowym.
- (3) Możliwość odczytu i interpretacji unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wymaga wspólnej struktury danych i porozumienia co do zamierzonego znaczenia każdego pola danych w łańdunku i jego możliwych wartości. Aby ułatwić taką interoperacyjność, konieczne jest określenie wspólnej skoordynowanej struktury danych na potrzeby ram unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID. Wytyczne dotyczące tych ram opracowała sieć e-zdrowie ustanowiona na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE ⁽²⁾. Wytyczne te należy wziąć pod uwagę przy ustanawianiu specyfikacji technicznych określających format unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID i zarządzanie zaufaniem do niego. Należy określić specyfikację struktury danych i mechanizmy kodowania, a także mechanizm kodowania transportowego w formacie optycznym nadającym się do odczytu maszynowego (QR), który można wyświetlić na ekranie urządzenia przenośnego lub wydrukować na kartce papieru.
- (4) Oprócz specyfikacji technicznych dotyczących formatu unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID i zarządzania zaufaniem do niego należy ustanowić ogólne zasady wypełniania zaświadczeń stosowane w odniesieniu do wartości kodowanych w treści unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID. Komisja powinna regularnie aktualizować i publikować zestawy wartości wdrażające te zasady, kierując się odpowiednimi pracami sieci e-zdrowie.
- (5) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/953 autentyczne zaświadczenia stanowiące unijne cyfrowe zaświadczenie COVID powinny być indywidualnie identyfikowalne za pomocą niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia, biorąc pod uwagę, iż w okresie obowiązywania tego rozporządzenia posiadaczom może zostać wydane więcej niż jedno zaświadczenie. Niepowtarzalny identyfikator zaświadczenia ma składać się z ciągu alfanumerycznego, a państwa członkowskie powinny zapewnić, aby nie zawierał on żadnych danych łączących go z innymi dokumentami lub identyfikatorami, takimi jak numer paszportu lub dowodu tożsamości, aby uniemożliwić identyfikację posiadacza. W celu zapewnienia niepowtarzalności identyfikatora zaświadczenia należy ustanowić specyfikacje techniczne i zasady dotyczące jego wspólnej struktury.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).

- (6) Bezpieczeństwo, autentyczność, ważność i integralność zaświadczeń składających się na unijne cyfrowe zaświadczenie COVID, a także ich zgodność z unijnymi przepisami o ochronie danych mają kluczowe znaczenie dla uznawania zaświadczeń we wszystkich państwach członkowskich. Cele te osiąga się dzięki ramom zaufania określającym zasady i infrastrukturę na potrzeby niezawodnego i bezpiecznego wydawania i weryfikowania unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID. Ramy zaufania powinny opierać się na infrastrukturze klucza publicznego z łańcuchem zaufania, od organów ds. zdrowia w państwach członkowskich lub innych organów godnych zaufania, aż po poszczególne podmioty wydające unijne cyfrowe zaświadczenia COVID. Dlatego też w celu zapewnienia ogólnounijnego systemu interoperacyjności Komisja utworzyła system centralny – bramę sieciową unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID („brama sieciowa”) – w którym przechowywane są klucze publiczne wykorzystywane do weryfikacji. Po zeskanowaniu kodu QR podanego w zaświadczeniu podpis cyfrowy jest weryfikowany przy użyciu odpowiedniego klucza publicznego, przechowywanego wcześniej w tej centralnej bramie sieciowej. Podpisy cyfrowe można wykorzystywać do zapewnienia integralności i autentyczności danych. Infrastruktury klucza publicznego budują zaufanie przez wiązanie kluczy publicznych z wystawcami zaświadczeń. W bramie sieciowej używa się wielu certyfikatów klucza publicznego do zapewnienia autentyczności. Aby zapewnić bezpieczną wymianę danych między państwami członkowskimi w zakresie materiałów zawierających klucz publiczny oraz umożliwić szeroko zakrojoną interoperacyjność, konieczne jest ustanowienie certyfikatów klucza publicznego, które mogą być wykorzystywane, oraz określenie sposobu ich generowania.
- (7) Niniejsza decyzja umożliwia wdrożenie wymogów rozporządzenia (UE) 2021/953 w sposób ograniczający przetwarzanie danych osobowych do tego, co jest rzeczywiście konieczne do stosowania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID, i przyczyniający się do przetwarzania tych danych przez administratorów końcowych z poszanowaniem uwzględnienia ochrony danych w fazie projektowania.
- (8) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/953 organy lub inne wyznaczone podmioty odpowiedzialne za wydawanie zaświadczeń są administratorami, o których mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽³⁾, ze względu na swoją rolę polegającą na przetwarzaniu danych osobowych w procesie wydawania zaświadczeń. W zależności od tego, w jaki sposób państwa członkowskie organizują proces wydawania zaświadczeń, może istnieć jeden organ lub wyznaczony podmiot, np. regionalna służba zdrowia, bądź większa ich liczba. Zgodnie z zasadą pomocniczości decyzja w tej kwestii należy do państw członkowskich. Dlatego w przypadku gdy istnieje wiele organów lub innych wyznaczonych podmiotów, to państwa członkowskie są w stanie najlepiej zapewnić wyraźny podział ich obowiązków, niezależnie od tego, czy są one odrębnymi administratorami czy współadministratorami (w tym regionalna służba zdrowia tworząca wspólny portal dla pacjentów służący do wydawania zaświadczeń). Podobnie jeżeli chodzi o weryfikację zaświadczeń przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia bądź tranzytu lub przez podmioty świadczące transgraniczne usługi transportu pasażerskiego, zobowiązane na mocy krajowych przepisów do wdrożenia niektórych środków dotyczących zdrowia publicznego podczas pandemii COVID-19, weryfikatorzy ci muszą wypełniać obowiązki wynikające z przepisów o ochronie danych.
- (9) Za pośrednictwem bramy sieciowej unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID nie przetwarza się danych osobowych, ponieważ brama ta zawiera jedynie klucze publiczne organów podpisujących. Klucze te odnoszą się do organów podpisujących i nie umożliwiają ani bezpośredniej, ani pośredniej ponownej identyfikacji osoby fizycznej, której wydano zaświadczenie. Pełniąc funkcję podmiotu zarządzającego bramą sieciową, Komisja nie powinna zatem być ani administratorem danych osobowych, ani podmiotem przetwarzającym dane osobowe.
- (10) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁴⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych; swoją opinię wydał on w dniu 22 czerwca 2021 r.
- (11) Biorąc pod uwagę fakt, że specyfikacje techniczne i zasady są niezbędne do stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953 od dnia 1 lipca 2021 r., uzasadnione jest natychmiastowe stosowanie niniejszej decyzji.
- (12) Zatem w świetle potrzeby szybkiego wdrożenia unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID niniejsza decyzja powinna wejść w życie z dniem jej opublikowania,

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specyfikacje techniczne unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID określające ogólną strukturę danych, mechanizmy kodowania oraz mechanizm kodowania transportowego w formacie optycznym nadającym się do odczytu maszynowego są określone w załączniku I.

Artykuł 2

Zasady dotyczące wypełnienia zaświadczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/953, są określone w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Wymogi określające wspólną strukturę niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia są określone w załączniku III.

Artykuł 4

Zasady zarządzania mające zastosowanie do certyfikatów klucza publicznego w odniesieniu do bramy sieciowej unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID wspierającej aspekty interoperacyjności ram zaufania określono w załączniku IV.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

FORMAT I ZARZĄDZANIE ZAUFANIEM

Ogólna struktura danych, mechanizmy kodowania i mechanizm kodowania transportowego w formacie optycznym nadającym się do odczytu maszynowego (zwanym dalej „QR”)**1. Wprowadzenie**

Specyfikacje techniczne określone w niniejszym załączniku zawierają ogólną strukturę danych i mechanizmy kodowania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID („zaświadczenie COVID”). Określają one również mechanizm kodowania transportowego w formacie optycznym nadającym się do odczytu maszynowego („QR”), który można wyświetlić na ekranie urządzenia przenośnego lub wydrukować. Formaty kontenera elektronicznych świadectw zdrowia określone w tych specyfikacjach mają charakter ogólny, ale w tym kontekście wykorzystywane są do przenoszenia zaświadczenia COVID.

2. Terminologia

Do celów niniejszego załącznika „wystawcy” oznaczają organizacje korzystające z niniejszych specyfikacji do wystawiania świadectw zdrowia, a „weryfikatorzy” oznaczają organizacje akceptujące świadectwa zdrowia jako dowód statusu zdrowotnego. „Uczestnicy” oznaczają wystawców i weryfikatorów. Niektóre aspekty wymienione w niniejszym załączniku, takie jak zarządzanie przestrzenią nazw i dystrybucja kluczy kryptograficznych, muszą być koordynowane między uczestnikami. Zakłada się, że zadania te wykonuje strona zwana dalej „Sekretariatem”.

3. Format kontenera elektronicznego świadectwa zdrowia

Format kontenera elektronicznego świadectwa zdrowia (ang. *electronic health certificate container format*, „HCERT”) ma na celu zapewnienie jednolitego i znormalizowanego nośnika dla świadectw zdrowia wydawanych przez różnych wystawców („wystawcy”). Celem niniejszych specyfikacji jest harmonizacja sposobu przedstawiania, kodowania i podpisywania świadectw zdrowia, aby ułatwić interoperacyjność.

Możliwość odczytu i interpretacji zaświadczenia COVID wydanego przez dowolnego wystawcę wymaga wspólnej struktury danych i porozumienia co do znaczenia każdego pola danych w ładunku (ang. *payload*). Aby ułatwić taką interoperacyjność, wspólną skoordynowaną strukturę danych definiuje się za pomocą schematu JSON, który stanowi szkielet zaświadczenia COVID.

3.1. Struktura ładunku

Ładunek jest zorganizowany i zakodowany w formacie CBOR z podpisem cyfrowym w formacie COSE. Jest to powszechnie znane jako „token sieciowy CBOR”, zdefiniowany w specyfikacji RFC 8392 ⁽¹⁾. Ładunek zdefiniowany w poniższych sekcjach jest transportowany w oświadczeniu hcert.

Integralność i autentyczność pochodzenia danych ładunku musi być możliwa do sprawdzenia przez weryfikatora. W tym celu wystawca musi podpisać token sieciowy CBOR przy użyciu systemu podpisu elektronicznego szyfrowanego asymetrycznie określonego w specyfikacji COSE (RFC 8152 ⁽²⁾).

3.2. Oświadczenia tokena sieciowego CBOR**3.2.1. Przegląd struktury tokena sieciowego CBOR**

Nagłówek chroniony

- Algorytm podpisu (alg, etykieta 1)
- Identyfikator klucza (kid, etykieta 4)

Ładunek danych

- Wystawca (iss, klucz oświadczenia 1, opcjonalny, kod ISO 3166-1 alfa-2 wystawcy)
- Data wydania (iat, klucz oświadczenia 6)
- Czas wygaśnięcia (exp, klucz oświadczenia 4)
- Świadectwo zdrowia (hcert, klucz oświadczenia -260)
- Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID v1 (eu_DCC_v1, klucz oświadczenia 1)

Podpis

⁽¹⁾ rfc8392 (ietf.org).

⁽²⁾ rfc8152 (ietf.org).

3.2.2. Algorytm podpisu

Parametr Algorytm podpisu (alg) wskazuje, jakiego algorytmu używa się do utworzenia podpisu. Musi on spełniać lub przewyższać aktualne wytyczne SOG-IS, które streszczono w poniższych punktach.

Zdefiniowano jeden algorytm główny i jeden algorytm dodatkowy. Algorytm dodatkowy powinien być stosowany tylko w przypadku, gdy algorytm główny jest niedopuszczalny w ramach zasad i przepisów obowiązujących wystawcę.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa systemu wszystkie wdrożenia muszą zawierać algorytm dodatkowy. Z tego powodu wdrożony musi być zarówno algorytm główny, jak i dodatkowy.

Poziomy ustalony przez SOG-IS w odniesieniu do algorytmu głównego i dodatkowego są następujące:

— Algorytm główny: Algorytmem głównym jest algorytm podpisu cyfrowego krzywej eliptycznej (ECDSA) zdefiniowany w (ISO/IEC 14888-3:2006) sekcja 2.3, wykorzystujący parametry P-256 zdefiniowane w dodatku D (D.1.2.3) do (FIPS PUB 186-4) w połączeniu z algorytmem skrótu SHA-256 zdefiniowanym w (ISO/IEC 10118-3:2004) funkcja 4.

Odpowiada to parametrowi algorytmu COSE ES256.

— Algorytm dodatkowy: Algorytmem dodatkowym jest RSASSA-PSS zdefiniowany w (RFC 8230 ⁽³⁾) o module 2048 bitów w połączeniu z algorytmem skrótu SHA-256 zdefiniowanym w (ISO/IEC 10118-3:2004) funkcja 4.

Odpowiada to parametrowi algorytmu COSE: PS256.

3.2.3. Identyfikator klucza

Oświadczenie Identyfikator klucza (kid) wskazuje certyfikat dla podpisujących dokumenty (DSC) zawierający klucz publiczny, który ma być stosowany przez weryfikatora do sprawdzania poprawności podpisu cyfrowego. Zarządzanie certyfikatami klucza publicznego, w tym wymogi dotyczące certyfikatów dla podpisujących dokumenty, opisano w załączniku IV.

Weryfikatorzy używają oświadczenia Identyfikator klucza (kid) do wyboru właściwego klucza publicznego z listy kluczy dotyczących wystawcy zawartych w oświadczeniu Wystawca (iss). Ze względów administracyjnych i przy przeliczeniu klucza wystawca może równolegle używać kilku kluczy. Identyfikator klucza nie jest polem o krytycznym znaczeniu dla bezpieczeństwa. Z tego powodu w razie potrzeby może być również umieszczony w nagłówku niechronionym. Weryfikatorzy muszą akceptować obie opcje. Jeżeli występują obie opcje, musi być użyty identyfikator klucza w nagłówku chronionym.

Ze względu na skrócenie identyfikatora (w celu ograniczenia rozmiaru) istnieje niewielkie, ale niezerowe prawdopodobieństwo, że zbiorcza lista certyfikatów dla podpisujących dokumenty (DSC), które akceptuje weryfikator, może zawierać certyfikaty dla podpisujących dokumenty z podwójnymi kid. Z tego powodu weryfikator musi sprawdzić wszystkie certyfikaty dla podpisujących dokumenty z tym kid.

3.2.4. Wystawca

Oświadczenie Wystawca (iss) jest wartością ciągu, która może zawierać kod ISO 3166-1 alfa-2 państwa wystawcy świadectwa zdrowia. Weryfikator może wykorzystywać to oświadczenie w celu zidentyfikowania, który zestaw certyfikatów dla podpisujących dokumenty należy stosować do weryfikacji. Do identyfikacji tego oświadczenia używa się klucza oświadczenia 1.

3.2.5. Czas wygaśnięcia

Oświadczenie Czas wygaśnięcia (exp) musi posiadać znacznik czasu w formacie daty numerycznej (NumericDate) wyrażonej liczbami całkowitymi (jak określono w RFC 8392 ⁽⁴⁾, sekcja 2), wskazujący, przez jaki czas dany podpis dotyczący ładunku uznaje się za ważny; po upływie tego czasu weryfikator musi odrzucić ładunek z powodu jego wygaśnięcia. Celem parametru wygaśnięcia jest wymuszenie ograniczenia okresu ważności świadectwa zdrowia. Do identyfikacji tego oświadczenia używa się klucza oświadczenia 4.

Czas wygaśnięcia nie może przekraczać okresu ważności certyfikatu dla podpisujących dokumenty.

⁽³⁾ rfc8230 (ietf.org).

⁽⁴⁾ rfc8392 (ietf.org).

3.2.6. Data wydania

Oświadczenie Data wydania (iat) musi posiadać znacznik czasu w formacie daty numerycznej (NumericDate) wyrażonej liczbami całkowitymi (jak określono w RFC 8392 ⁽⁵⁾, sekcja 2), wskazujący czas utworzenia świadectwa zdrowia.

Pole Data wydania nie może zawierać wartości poprzedzającej okres ważności certyfikatu dla podpisujących dokumenty.

Weryfikatorzy mogą stosować dodatkowe zasady w celu ograniczenia ważności świadectwa zdrowia na podstawie terminu jego wystawienia. Do identyfikacji tego oświadczenia używa się klucza oświadczenia 6.

3.2.7. Oświadczenie Świadectwo zdrowia

Oświadczenie Świadectwo zdrowia (hcert) jest obiektem JSON (RFC 7159 ⁽⁶⁾) zawierającym informacje o statusie zdrowotnym. W ramach tego samego oświadczenia może istnieć kilka różnych rodzajów świadectw zdrowia, z których jednym jest zaświadczenie COVID.

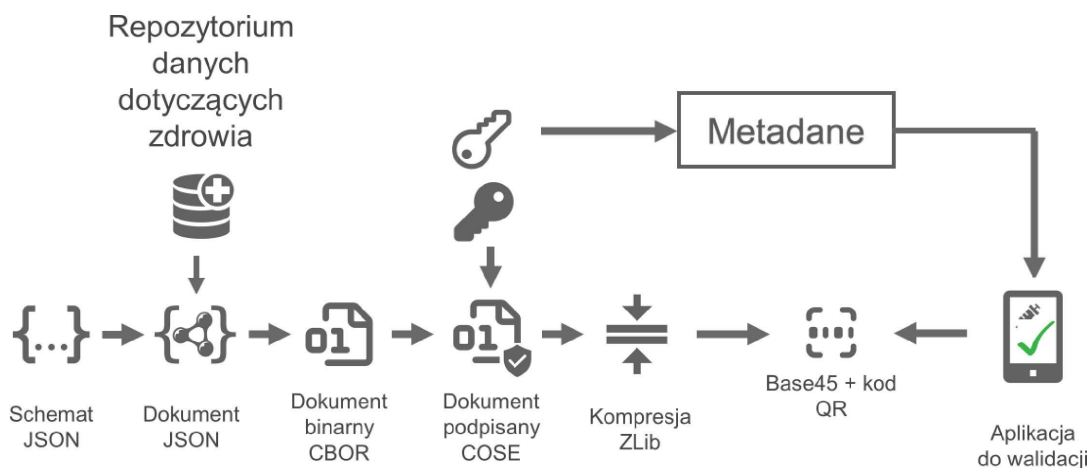
JSON służy wyłącznie do celów schematu. Format odwzorowania to CBOR, zdefiniowany w RFC 7049 ⁽⁷⁾. Programiści aplikacji nie muszą w rzeczywistości nigdy dekodować ani kodować do i z formatu JSON, lecz wykorzystują strukturę w pamięci.

Do identyfikacji tego oświadczenia używa się klucza oświadczenia -260.

Ciągi w obiekcie JSON powinny być znormalizowane zgodnie z formatem Normalization Form Canonical Composition (NFC) zdefiniowanym w standardzie Unicode. Aplikacje dekodujące powinny być jednak permissywne i niezawodne w tych aspektach; zdecydowanie zachęca się do akceptacji każdej racjonalnej konwersji typu. Jeśli podczas dekodowania lub przy wykonywaniu późniejszych funkcji porównywania zostaną znalezione dane nieznormalizowane, wdrożenia powinny zachowywać się tak, jakby dane wejściowe były znormalizowane do NFC.

4. Serializacja i tworzenie ładunku zaświadczenia COVID

Jako wzorzec serializacji stosuje się następujący schemat:

Proces rozpoczyna się od pozyskania danych, np. z repozytorium danych dotyczących zdrowia (lub jakiegoś zewnętrznego źródła danych), i uporządkowania pozyskanych danych zgodnie ze zdefiniowanymi schematami zaświadczenia COVID. W tym procesie przed rozpoczęciem serializacji do CBOR może mieć miejsce konwersja do zdefiniowanego formatu danych oraz przekształcenie do prezentacji czytelnej dla człowieka. Akronimy oświadczeń przyporządkowuje się w każdym przypadku do wyświetlanych nazw przed serializacją i po deserializacji.

Nieobowiązkowa treść danych krajowych nie jest dozwolona w zaświadczeniach wydanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/953 ⁽⁸⁾. Treść danych jest ograniczona do zdefiniowanych elementów danych znajdujących się w minimalnym zestawie danych określonym w załączniku do rozporządzenia (UE) 2021/953.

⁽⁵⁾ rfc8392 (ietf.org).

⁽⁶⁾ rfc7159 (ietf.org).

⁽⁷⁾ rfc7049 (ietf.org).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19, Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 1.

5. Kodowanie transportowe

5.1. Surowe dane

W przypadku interfejsów dowolnych danych kontener HCERT i jego ładunki mogą być przekazywane w stanie niezmiennym, z wykorzystaniem dowolnego bazowego 8-bitowego transportu danych charakteryzującego się bezpieczeństwem i niezawodnością. Interfejsy te mogą obejmować komunikację zbliżeniową (ang. *Near-Field Communication* – NFC), Bluetooth lub transfer przez protokół warstwy aplikacji, np. transfer HCERT od wystawcy na urządzenie przenośne posiadacza.

Jeżeli transfer HCERT od wystawcy do posiadacza odbywa się na podstawie interfejsu wyłącznie prezentacyjnego (np. SMS, e-mail), kodowanie transportu surowych danych oczywiście nie ma zastosowania.

5.2. Kod kreskowy

5.2.1. Kompresja ładunku (tokena sieciowego CBOR)

W celu zmniejszenia rozmiaru HCERT oraz poprawy szybkości i niezawodności procesu odczytu HCERT kompresuje się token sieciowy CBOR przy użyciu ZLIB (RFC 1950 ⁽⁹⁾) i mechanizmu kompresji Deflate w formacie określonym w RFC 1951 ⁽¹⁰⁾.

5.2.2. Dwuwymiarowy kod kreskowy QR

Na potrzeby lepszej obsługi starszych urządzeń przeznaczonych do pracy z ładunkami ASCII skompresowany token sieciowy CBOR przed zakodowaniem do postaci dwuwymiarowego kodu kreskowego koduje się jako ASCII przy użyciu Base45.

Do generowania dwuwymiarowego kodu kreskowego stosuje się format QR zdefiniowany w (ISO/IEC 18004:2015). Zalecany jest poziom korekcji błędów „Q” (ok. 25 %). Ponieważ stosuje się Base45, w kodzie QR musi być zastosowane kodowanie alfanumeryczne (model 2, oznaczony symbolami 0010).

Aby umożliwić weryfikatorom wykrycie rodzaju zakodowanych danych oraz wybór właściwego schematu dekodowania i przetwarzania, dane zakodowane przy użyciu Base45 (zgodnie z niniejszą specyfikacją) poprzedzone są ciągiem identyfikatora kontekstu „HC1:”. W przyszłych wersjach niniejszej specyfikacji, które mają wpływ na kompatybilność wsteczną, zdefiniowany zostanie nowy identyfikator kontekstu, przy czym znak następujący po „HC” musi pochodzić ze zbioru znaków [1-9 A-Z]. Kolejność przyrostów jest zdefiniowana w tym porządku, tj. najpierw [1-9], a następnie [A-Z].

Zaleca się, aby kod optyczny był odwzorowywany na nośniku prezentacyjnym o przekątnej wynoszącej 35–60 mm, aby uwzględnić czytniki ze stałym układem optycznym, w przypadku których wymagane jest umieszczenie nośnika prezentacji na powierzchni czytnika.

Jeżeli kod optyczny jest drukowany na papierze przy użyciu drukarek o niskiej rozdzielczości (< 300 dpi), należy zadbać o to, aby każdy symbol (punkt) kodu QR był przedstawiony jako dokładny kwadrat. Skalowanie nieproporcjonalne spowoduje, że w niektórych wierszach lub kolumnach kodu QR znajdą się symbole prostokątne, co w wielu przypadkach utrudni czytelność.

6. Format listy zaufania (lista krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących i certyfikatów dla podpisujących dokumenty)

Każde państwo członkowskie jest zobowiązane do dostarczenia listy zawierającej co najmniej jedno krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących (CSCA) i listy wszystkich ważnych certyfikatów dla podpisujących dokumenty (DSC) oraz do dbania o aktualność tych list.

6.1. Uprozczone zasady dotyczące krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących i certyfikatów dla podpisujących dokumenty

Począwszy od niniejszej wersji specyfikacji, państwa członkowskie nie zakładają, że wykorzystywane są jakiekolwiek informacje z listy unieważnionych certyfikatów, ani że okres użytkowania klucza prywatnego jest weryfikowany przez podmioty wdrażające.

Zamiast tego podstawowym mechanizmem sprawdzania ważności jest obecność certyfikatu na najnowszej wersji tej listy certyfikatów.

⁽⁹⁾ rfc1950 (ietf.org).

⁽¹⁰⁾ rfc1951 (ietf.org).

6.2. *Infrastruktura klucza publicznego elektronicznych dokumentów podróży odczytywanych maszynowo ICAO oraz jej centra zaufania*

Państwa członkowskie mogą korzystać z oddzielnego krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących, ale mogą również przedkładać swoje istniejące certyfikaty krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących elektroniczne dokumenty podróży odczytywane maszynowo lub certyfikaty dla podpisujących dokumenty; mogą nawet zdecydować się na nabycie certyfikatów od (komercyjnych) centrów zaufania i przedłożenie ich. Każdy certyfikat dla podpisujących dokumenty musi być jednak zawsze podpisany przez krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących wskazane przez to państwo członkowskie.

7. **Względy bezpieczeństwa**

Projektując system z wykorzystaniem niniejszej specyfikacji, państwa członkowskie muszą zidentyfikować, przeanalizować i monitorować określone aspekty bezpieczeństwa.

Należy uwzględnić co najmniej następujące aspekty:

7.1. *Czas ważności podpisu HCERT*

Wystawca HCERT jest zobowiązany do ograniczenia okresu ważności podpisu przez określenie czasu wygaśnięcia podpisu. W rezultacie posiadacz świadectwa zdrowia musi okresowo przedłużać jego ważność.

O dopuszczalnym okresie ważności mogą decydować ograniczenia praktyczne. Na przykład podróżny może nie mieć możliwości przedłużenia ważności świadectwa zdrowia podczas podróży za granicą. Może jednak zdarzyć się, że wystawca bierze pod uwagę możliwość pewnego rodzaju naruszenia bezpieczeństwa, co wymaga od niego wycofania certyfikatu dla podpisujących dokumenty (unieważnienia wszystkich świadectw zdrowia wydanych przy użyciu tego klucza, których okres ważności jeszcze nie upłynął). Konsekwencje takiego zdarzenia można ograniczyć przez regularne przerzucanie kluczy wystawców i wymóg przedłużania ważności wszystkich świadectw zdrowia w pewnych rozsądnych odstępach czasu.

7.2. *Zarządzanie kluczami*

Niniejsza specyfikacja w dużym stopniu opiera się na silnych mechanizmach kryptograficznych zabezpieczających integralność danych i uwierzytelnianie pochodzenia danych. W związku z tym konieczne jest utrzymanie poufności kluczy prywatnych.

Poufność kluczy kryptograficznych może być zagrożona na szereg różnych sposobów, na przykład:

- proces generowania kluczy może być wadliwy, w wyniku czego powstają słabe klucze;
- do ujawnienia kluczy może dojść w wyniku błędu ludzkiego;
- klucze mogą zostać skradzione przez zewnętrznych lub wewnętrznych sprawców;
- klucze można obliczyć przy użyciu kryptoanalizy.

Aby ograniczyć ryzyko, że algorytm podpisu okaże się słaby, co umożliwi naruszenie kluczy prywatnych w wyniku kryptoanalizy, w niniejszej specyfikacji zaleca się wszystkim uczestnikom wdrożenie dodatkowego, rezerwowego algorytmu podpisu opartego na innych parametrach lub innym problemie matematycznym niż algorytm główny.

Jeżeli chodzi o wspomniane ryzyko związane ze środowiskami operacyjnymi wystawców, wdraża się środki ograniczające to ryzyko w celu zapewnienia skutecznej kontroli, takie jak generowanie, przechowywanie i stosowanie kluczy prywatnych w sprzętowych modułach bezpieczeństwa (ang. hardware security module, HSM). Zdecydowanie zachęca się do stosowania HSM do podpisywania świadectw zdrowia.

Niezależnie od tego, czy wystawca zdecyduje się na stosowanie HSM, należy ustanowić harmonogram przerzucania kluczy, w którym częstotliwość przerzucania kluczy jest proporcjonalna do ekspozycji kluczy na sieci zewnętrzne, inne systemy i personel. Dobrze dobrany harmonogram przerzucania ogranicza również ryzyko związane z błędnie wydanymi świadectwami zdrowia, umożliwiając wystawcy unieważnianie w razie potrzeby takich świadectw zdrowia partiami przez wycofanie klucza.

7.3. *Walidacja danych wejściowych*

Niniejsze specyfikacje można wykorzystywać w sposób zakładający wprowadzanie danych z niezauważanych źródeł do systemów, które mogą mieć krytyczne znaczenie dla misji. Aby zminimalizować ryzyko związane z tym wektorem ataku, wszystkie pola danych wejściowych muszą być odpowiednio zwalidowane pod względem poprawności rodzajów danych, długości i zawartości. Podpis wystawcy musi być również weryfikowany przed jakimkolwiek przetworzeniem zawartości formatu kontenera elektronicznego świadectwa zdrowia (HCERT). Walidacja podpisu wystawcy wymaga najpierw analizy chronionego nagłówka wystawcy, w którym potencjalny atakujący może próbować wprowadzić starannie opracowane informacje mające na celu naruszenie bezpieczeństwa systemu.

8. Zarządzanie zaufaniem

Podpisanie HCERT wymaga klucza publicznego do weryfikacji. Państwa członkowskie udostępniają te klucze publiczne. Ostatecznie każdy weryfikator musi posiadać listę wszystkich kluczy publicznych, którym chce ufać (ponieważ klucz publiczny nie jest częścią HCERT).

System składa się z (tylko) dwóch warstw: dla każdego państwa członkowskiego istnieje co najmniej jeden certyfikat na szczeblu krajowym, a każdy z tych certyfikatów służy do podpisywania co najmniej jednego certyfikatu dla podpisujących dokumenty, który to certyfikat jest używany w codziennej działalności.

Certyfikaty państw członkowskich nazywane są krajowymi centrami certyfikacji dla podpisujących (CSCA) i są (zazwyczaj) certyfikatami z podpisem własnym. Państwa członkowskie mogą mieć więcej niż jeden taki certyfikat (np. w przypadku decentralizacji regionalnej). Te certyfikaty krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących regularnie służą do podpisywania certyfikatów dla podpisujących dokumenty (DSC), które to certyfikaty wykorzystuje się do podpisywania HCERT.

„Sekretariat” jest rolą funkcjonalną. Regularnie gromadzi i publikuje certyfikaty dla podpisujących dokumenty państw członkowskich po zweryfikowaniu ich z listą certyfikatów krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących (które przekazano i zweryfikowano w inny sposób).

Otrzymana w ten sposób lista certyfikatów dla podpisujących dokumenty zapewnia następnie zagregowany zbiór akceptowanych kluczy publicznych (i odpowiadających im identyfikatorów kluczy), które weryfikatorzy mogą stosować do walidacji podpisów HCERT. Weryfikatorzy muszą regularnie pobierać i aktualizować tę listę.

Takie listy dotyczące poszczególnych państw członkowskich mogą mieć format dostosowany do ich kontekstu krajowego. W związku z tym format pliku tej listy zaufania może być różny, na przykład może to być podpisany JWKS (format zestawu JWK określony w RFC 7517 ⁽¹⁾, sekcja 5) lub dowolny inny format właściwy dla technologii używanej w danym państwie członkowskim.

Aby zapewnić prostotę, państwa członkowskie mogą zarówno przedłożyć swoje istniejące certyfikaty krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących ze swoich systemów elektronicznych dokumentów podróży odczytywanych maszynowo ICAO, jak i – zgodnie z zaleceniem WHO – utworzyć certyfikat specjalnie dla tej dziedziny zdrowia.

8.1. Identyfikator klucza (kid)

Identyfikator klucza (kid) oblicza się podczas tworzenia listy zaufanych kluczy publicznych z certyfikatów dla podpisujących dokumenty i składa się on z obciętego (do pierwszych 8 bajtów) cyfrowego odcisku palca SHA-256 certyfikatu dla podpisujących dokumenty zakodowanego w formacie DER (dane surowe).

Weryfikatorzy nie muszą obliczać identyfikatora klucza na podstawie certyfikatu dla podpisujących dokumenty i mogą bezpośrednio dopasować identyfikator klucza zawarty w wydanym świadectwie zdrowia do identyfikatora klucza znajdującego się na liście zaufania.

8.2. Różnice w stosunku do modelu zaufania infrastruktury klucza publicznego elektronicznych dokumentów podróży odczytywanych maszynowo ICAO

Chociaż wzorowano się na najlepszych praktykach modelu zaufania infrastruktury klucza publicznego elektronicznych dokumentów podróży odczytywanych maszynowo ICAO, w celu zapewnienia szybkości wprowadza się szereg uproszczeń:

- państwo członkowskie może przedłożyć wiele certyfikatów krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących;
- okres ważności certyfikatu dla podpisujących dokumenty (użytkowania klucza) można ustalić na dowolny okres nieprzekraczający okresu ważności certyfikatu krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących bądź można go pominąć;
- certyfikat dla podpisujących dokumenty może zawierać identyfikatory zasad (rozszerzone użytkowanie klucza) specyficzne dla świadectw zdrowia;
- państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą przeprowadzać żadnej weryfikacji opublikowanych unieważnień, lecz zamiast tego będą polegać wyłącznie na listach certyfikatów dla podpisujących dokumenty, które to listy otrzymują codziennie z Sekretariatu lub sporządzają samodzielnie.

⁽¹⁾ rfc7517 (ietf.org).

ZAŁĄCZNIK II

ZASADY WYPEŁNIANIA UNIJNEGO CYFROWEGO ZAŚWIADCZENIA COVID

Ogólne zasady dotyczące zestawów wartości ustanowione w niniejszym załączniku mają na celu zapewnienie interoperacyjności na poziomie semantycznym i umożliwiają jednolite wdrożenie techniczne zaświadczeń COVID. Elementy zawarte w niniejszym załączniku można stosować w odniesieniu do trzech różnych kontekstów (szczepienie/test/powrót do zdrowia) przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2021/953. W niniejszym załączniku wymieniono jedynie elementy, w przypadku których konieczna jest normalizacja semantyczna za pomocą zakodowanych zestawów wartości.

Tłumaczenie zakodowanych elementów na język krajowy należy do kompetencji państw członkowskich.

W przypadku wszystkich pól danych niewymienionych w poniższych opisach zestawów wartości zaleca się kodowanie w UTF-8 (nazwa, punkt, w którym wykonano test, wystawca zaświadczenia). Pola danych zawierające daty kalendarzowe (data urodzenia, data szczepienia, data pobrania próbki do testu, data pierwszego dodatniego wyniku testu, daty ważności zaświadczeń) zaleca się kodować zgodnie z normą ISO 8601.

Jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie można zastosować preferowanych systemów kodów wymienionych poniżej, można zastosować inne międzynarodowe systemy kodów, przy czym należy zapewnić wskazówki dotyczące sposobu przyporządkowywania kodów z innego systemu kodom z systemu preferowanego. W wyjątkowych przypadkach, gdy odpowiedni kod nie jest dostępny w zdefiniowanych zestawach wartości, jako mechanizm rezerwowany można stosować tekst (wyświetlanie nazw).

Państwa członkowskie stosujące w swoich systemach inne kody powinny przyporządkować takie kody opisanym zestawom wartości. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wszelkie takie przyporządkowania.

Komisja regularnie aktualizuje zestawy wartości przy wsparciu sieci e-zdrowie i Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia. Zaktualizowane zestawy wartości są publikowane na odpowiedniej stronie internetowej Komisji, jak również na stronie internetowej sieci e-zdrowie. Należy przedstawić historię zmian.

1. Choroba lub czynnik chorobotwórczy, której/którego dotyczy szczepienie/choroba lub czynnik chorobotwórczy, w kierunku której/którego wykonano test/choroba lub czynnik chorobotwórczy, po której/którym posiadacz powrócił do zdrowia COVID-19 (SARS-CoV-2 lub jeden z jego wariantów)

Preferowany system kodów: SNOMED CT.

Kod stosowany w zaświadczeniach 1, 2 i 3.

Wybrane kody odnoszą się do COVID-19 lub, w przypadku gdy potrzebne są bardziej szczegółowe informacje na temat wariantu genetycznego SARS-CoV-2, do tych wariantów, jeżeli takie szczegółowe informacje są potrzebne ze względów epidemiologicznych.

Przykładem kodu, który należy stosować, jest kod SNOMED CT 840539006 (COVID-19).

2. Szczepionka przeciwko COVID-19 lub profilaktyka COVID-19

Preferowany system kodów: SNOMED CT lub klasyfikacja anatomiczno-terapeutyczno-chemiczna (ATC).

Kod stosowany w zaświadczeniu 1.

Przykłady kodów z preferowanych systemów kodów, które należy stosować, to kod SNOMED CT 1119305005 (szczepionka zawierająca antygen SARS-CoV-2), 1119349007 (szczepionka zawierająca mRNA SARS-CoV-2) lub J07BX03 (szczepionki przeciwko COVID-19). Zestaw wartości należy rozszerzyć, gdy nowe typy szczepionek zostaną opracowane i wprowadzone do użytku.

3. Szczepionka przeciwko COVID-19 stanowiąca produkt leczniczy

Preferowane systemy kodów (w kolejności preferencji):

- unijny rejestr produktów leczniczych w przypadku szczepionek, dla których wydano pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w całej UE (numery pozwoleń);
- światowy rejestr szczepionek, taki jak rejestr, który mogłaby ustanowić Światowa Organizacja Zdrowia;
- w innych przypadkach nazwa szczepionki stanowiącej produkt leczniczy. Jeżeli nazwa zawiera znaki niedrukowane, należy je zastąpić łącznikiem (-).

Nazwa zestawu wartości: szczepionka.

Kod stosowany w zaświadczeniu 1.

Przykładem kodu z preferowanych systemów kodów, który należy stosować, jest EU/1/20/1528 (Comirnaty). Przykład nazwy szczepionki, którą należy stosować jako kod: Sputnik-V (co oznacza Sputnik V).

4. Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu szczepionki przeciwko COVID-19 lub jej producent

Preferowany system kodów:

- kod organizacji EMA (system SPOR dla ISO IDMP);
- światowy rejestr posiadaczy pozwoleń na dopuszczenie do obrotu szczepionki lub producentów szczepionek, taki jak rejestr, który mogłaby ustanowić Światowa Organizacja Zdrowia;
- W pozostałych przypadkach nazwa organizacji. Jeżeli nazwa zawiera znaki niedrukowane, należy je zastąpić łącznikiem (-).

Kod stosowany w zaświadczeniu 1.

Przykładem kodu z preferowanych systemów kodów, który należy stosować, jest ORG-100001699 (AstraZeneca AB). Przykład nazwy organizacji, którą należy stosować jako kod: Sinovac-Biotech (co oznacza Sinovac Biotech).

5. Numer w serii dawek i łączna liczba dawek w serii

Kod stosowany w zaświadczeniu 1.

Dwa pola:

- 1) numer dawki podanej w cyklu;
- 2) liczba oczekiwanych dawek w pełnym cyklu (właściwa dla danej osoby w momencie podawania dawki).

Na przykład kody 1/1 i 2/2 będą oznaczały ukończony cykl, łącznie z opcją 1/1 w przypadku szczepionek dwudawkowych, dla których protokół stosowany przez państwo członkowskie przewiduje podanie jednej dawki obywatelom, u których przed szczepieniem zdiagnozowano COVID-19. Ogólną liczbę dawek w serii należy podać zgodnie z informacjami dostępnymi w momencie podawania dawki. Na przykład jeżeli w czasie ostatnio podanej dawki dana szczepionka wymaga podania trzeciego zastrzyku (dawki przypominającej), cyfra w drugim polu powinna to odzwierciedlać (np. 2/3, 3/3 itd.).

6. Państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym podano szczepionkę/wykonano test

Preferowany system kodów: kody państw ISO 3166.

Kod stosowany w zaświadczeniach 1, 2 i 3.

Zawartość zestawu wartości: pełna lista dwuliterowych kodów, dostępna jako zestaw wartości zdefiniowany w FHIR (<http://hl7.org/fhir/ValueSet/iso3166-1-2>).

7. Rodzaj testu

Preferowany system kodów: LOINC.

Kod stosowany w zaświadczeniu 2; oraz w zaświadczeniu 3, jeżeli aktem delegowanym wprowadzone zostanie wsparcie dla wydawania zaświadczeń o powrocie do zdrowia opartych na rodzajach testów innych niż test NAAT.

Kody w tym zestawie wartości odnoszą się do metody testowania i wybiera się je w taki sposób, aby co najmniej rozróżnić testy NAAT od testów RAT, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2021/953.

Przykładem kodu z preferowanych systemów kodów, który należy stosować, jest LP217198-3 (szybki test immunologiczny).

8. Producent i nazwa handlowa wykonanego testu (fakultatywne w przypadku testu NAAT)

Preferowany system kodów: otrzymany od Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia wykaz szybkich testów antygenowych prowadzony przez JRC (baza danych dotycząca wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro i metod testowania zakażeń COVID-19).

Kod stosowany w zaświadczeniu 2.

Zawartość zestawu wartości obejmuje wybór szybkiego testu antygenowego wymienionego we wspólnym i uaktualnionym wykazie szybkich testów antygenowych na COVID-19, ustanowionym na podstawie zalecenia Rady 2021/C 24/01 i uzgodnionym przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia. Wykaz ten prowadzi JRC w bazie danych dotyczącej wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro i metod testowania zakażeń COVID-19 pod adresem: <https://covid-19-diagnostics.jrc.ec.europa.eu/devices/hsc-common-recognition-rat>

W przypadku tego systemu kodów wykorzystuje się odpowiednie pola, takie jak: identyfikator zestawu testu, nazwa testu i producent, zgodnie ze zorganizowanym formatem JRC dostępnym pod adresem <https://covid-19-diagnostics.jrc.ec.europa.eu/devices>.

9. Wynik testu

Preferowany system kodów: SNOMED CT.

Kod stosowany w zaświadczeniu 2.

Wybrane kody muszą umożliwiać odróżnienie dodatnich wyników testów od ujemnych (wykryto lub nie wykryto). Można dodać dodatkowe wartości (takie jak „nieokreślony”), jeżeli wymagają tego przypadki użycia.

Przykładami kodu z preferowanego systemu kodów, które należy stosować, są 26041 5000 (nie wykryto) i 260373001 (wykryto).

ZAŁĄCZNIK III

WSPÓLNA STRUKTURA NIEPOWTARZALNEGO IDENTYFIKATORA ZAŚWIADCZENIA

1. Wprowadzenie

Każde unijne cyfrowe zaświadczenie COVID (zaświadczenie COVID) musi zawierać niepowtarzalny identyfikator zaświadczenia, który wspiera interoperacyjność zaświadczeń. Identyfikator ten można wykorzystywać do weryfikacji zaświadczenia. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wdrożenie niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia. Identyfikator ten służy do weryfikacji prawdziwości zaświadczenia oraz w stosownych przypadkach do połączenia z systemem rejestracji (np. z systemem informacyjnym dotyczącym szczepień – IIS). Identyfikatory te umożliwiają również potwierdzenie przez państwa członkowskie (w formie papierowej i elektronicznej), że dane osoby zaszczepiono lub poddano testowi.

2. Skład niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia

Niepowtarzalny identyfikator zaświadczenia ma wspólną strukturę i wspólny format ułatwiające interpretację informacji przez człowieka lub maszynę i może odnosić się do takich elementów, jak: państwo członkowskie, w którym miało miejsce szczepienie, sama szczepionka i identyfikator właściwy dla danego państwa członkowskiego. Zapewnia on państwu członkowskiemu elastyczność w zakresie formatu informacji przy pełnym poszanowaniu przepisów o ochronie danych. Kolejność poszczególnych elementów jest zgodna z określoną hierarchią, która może umożliwiać przyszłe modyfikacje bloków z jednoczesnym zachowaniem ich integralności strukturalnej.

Możliwe rozwiązania dotyczące składu niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia tworzą spektrum, w którym modułowość i możliwość interpretacji przez człowieka są dwoma głównymi parametrami różnicującymi, a ponadto istnieje jedna podstawowa cecha:

- Modułowość: stopień, w jakim kod składa się z odrębnych bloków konstrukcyjnych, które zawierają semantycznie różne informacje.
- Możliwość interpretacji przez człowieka: stopień, w jakim kod jest znaczący lub może być interpretowany przez odczytującego go człowieka.
- powszechna niepowtarzalność: identyfikator państwa lub organu jest dobrze zarządzany, a od każdego państwa (organu) oczekuje się, że będzie dobrze zarządzał swoim segmentem przestrzeni nazw poprzez niestosowanie ani niewydawanie ponownie nigdy tych samych identyfikatorów. Połączenie tych czynników gwarantuje, że każdy identyfikator jest powszechnie niepowtarzalny.

3. Wymogi ogólne

W odniesieniu do niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia należy spełnić następujące nadrzędne wymogi:

- 1) zestaw znaków: dozwolone są tylko znaki alfanumeryczne US-ASCII, w tym wyłącznie duże litery („A”–„Z”, „0”–„9”), wraz z dodatkowymi znakami specjalnymi na potrzeby oddzielenia od RFC3986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾, mianowicie {/,#,:};
- 2) maksymalna długość: autorzy powinni dążyć do długości wynoszącej 27–30 znaków ⁽³⁾;
- 3) prefiks wersji: odnosi się do wersji schematu niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia. Prefiks wersji to „01” w przypadku niniejszej wersji dokumentu; prefiks wersji składa się z dwóch cyfr;
- 4) prefiks państwa: kod państwa jest określony normą ISO 3166-1. Dłuższe kody (np. zawierające od trzech znaków (np. „UNHCR”) są zarezerwowane do użytku w przyszłości;
- 5) sufiks kodu/suma kontrolna:

5.1. Państwa członkowskie powinny stosować sumę kontrolną, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że może dojść do transmisji, transkrypcji (przez człowieka) lub innych uszkodzeń kodu (tj. w przypadku używania w druku).

5.2. Suma kontrolna nie może być podstawą do walidacji zaświadczenia i z technicznego punktu widzenia nie stanowi części identyfikatora, lecz służy do weryfikacji integralności kodu. Suma kontrolna powinna być zgodnym z ISO-7812-1 (LUHN-10) ⁽⁴⁾ streszczeniem całego niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia w formacie cyfrowym/transportowym. Suma kontrolna jest oddzielona od pozostałej części identyfikatora znakiem „#”.

⁽¹⁾ rfc3986 (ietf.org).

⁽²⁾ Takie pola, jak: płeć, numer serii/partii, punkt, w którym podano szczepionkę, identyfikacja pracownika służby zdrowia, data następnego szczepienia, nie mogą być potrzebne do celów innych niż medyczne.

⁽³⁾ W celu wdrożenia z kodami QR państwa członkowskie mogłyby rozważyć zastosowanie dodatkowego zestawu znaków o łącznej długości do 72 znaków (w tym 27–30 znaków samego identyfikatora) do przekazywania innych informacji. Określenie tych informacji należy do państw członkowskich.

⁽⁴⁾ Algorytm Luhn mod N jest rozszerzoną wersją algorytmu Luhn (zwanego również algorytmem mod 10) dotyczącą kodów numerycznych i stosowaną na przykład do obliczania sumy kontrolnej w przypadku numerów kart kredytowych. Rozszerzona wersja umożliwia stosowanie tego algorytmu do sekwencji wartości przy dowolnej podstawie (w tym przypadku znaków alfabetycznych).

Należy zapewnić kompatybilność wsteczną: państwa członkowskie, które na przestrzeni czasu zmieniają strukturę swoich identyfikatorów (w ramach głównej wersji, obecnie ustalonej jako v1), muszą zapewniać, aby dowolne dwa identyczne identyfikatory odpowiadały temu samemu zaświadczeniu o szczepieniu/potwierdzeniu szczepienia. Innymi słowy, państwa członkowskie nie mogą używać identyfikatorów ponownie.

4. **Warianty niepowtarzalnych identyfikatorów zaświadczeń o szczepieniu**

W wytycznych sieci e-zdrowie w sprawie podlegających weryfikacji zaświadczeń o szczepieniu i podstawowych elementów interoperacyjności ⁽³⁾ przewidziano różne warianty dostępne dla państw członkowskich i innych stron, które to warianty mogą współistnieć w różnych państwach członkowskich. Państwa członkowskie mogą stosować takie różne warianty w różnych wersjach schematu niepowtarzalnego identyfikatora zaświadczenia.

—

⁽³⁾ https://ec.europa.eu/health/sites/default/files/ehealth/docs/vaccination-proof_interoperability-guidelines_en.pdf

ZAŁĄCZNIK IV

ZARZĄDZANIE CERTYFIKATAMI KLUCZY PUBLICZNYCH

1. Wprowadzenie

Bezpieczna i zaufana wymiana kluczy podpisu unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID (zaświadczenia COVID) między państwami członkowskimi jest realizowana za pośrednictwem bramy sieciowej unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID (brama sieciowa), która pełni funkcję centralnego repozytorium kluczy publicznych. Poprzez bramę sieciową państwa członkowskie są uprawnione do publikowania kluczy publicznych odpowiadających kluczom prywatnym, które stosują do podpisywania cyfrowych zaświadczeń COVID. Państwa członkowskie mogą korzystać z bramy sieciowej, aby na bieżąco pobierać aktualne materiały dotyczące kluczy publicznych. W późniejszym czasie bramę sieciową można rozszerzyć na wymianę godnych zaufania informacji uzupełniających, które dostarczają państwa członkowskie, takich jak zasady walidacji zaświadczeń COVID. Model zaufania ram zaświadczeń COVID to infrastruktura klucza publicznego. Każde państwo członkowskie posiada co najmniej jedno krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących, którego certyfikaty mają stosunkowo długi okres ważności. Zgodnie z decyzją państwa członkowskiego krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących może być takie samo lub inne niż centrum certyfikacji wykorzystywane w przypadku dokumentów podróży odczytywanych maszynowo. Krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących wydaje certyfikaty klucza publicznego dla krajowych krótko działających podmiotów podpisujących dokumenty (tj. podpisujących zaświadczenia COVID), nazywane certyfikatami dla podpisujących dokumenty. Krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących pełni funkcję kotwicy zaufania, dzięki czemu państwa członkowskie, które z niego korzystają, mogą stosować certyfikat krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących do walidacji autentyczności i integralności regularnie zmieniających się certyfikatów dla podpisujących dokumenty. Po walidacji państwa członkowskie mogą przekazać te certyfikaty (lub tylko zawarte w nich klucze publiczne) do swoich aplikacji służących do weryfikacji zaświadczeń COVID. Oprócz krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących i certyfikatów dla podpisujących dokumenty w bramie sieciowej wykorzystuje się również infrastrukturę klucza publicznego do uwierzytelniania transakcji i podpisywania danych jako podstawę uwierzytelniania oraz jako środek zapewniający integralność kanałów komunikacji między państwami członkowskimi a bramą sieciową.

Podpisy cyfrowe można wykorzystywać do osiągnięcia integralności i autentyczności danych. Infrastruktury klucza publicznego budują zaufanie przez wiązanie kluczy publicznych ze zweryfikowanymi tożsamościami (lub wystawcami). Jest to konieczne, aby umożliwić innym uczestnikom weryfikację pochodzenia danych i tożsamości partnera w komunikacji oraz podjęcie decyzji o zaufaniu. W bramie sieciowej używa się wielu certyfikatów klucza publicznego do zapewnienia autentyczności. W niniejszym załączniku określono, które certyfikaty klucza publicznego są wykorzystywane i jak powinny być zaprojektowane, aby umożliwić szeroko zakrojoną interoperacyjność między państwami członkowskimi. Zawiera on więcej szczegółowych informacji na temat niezbędnych certyfikatów klucza publicznego oraz wytyczne dotyczące szablonów certyfikatów i okresów ważności dla państw członkowskich, które chcą prowadzić własne krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących. Ponieważ zaświadczenia COVID muszą być możliwe do sprawdzenia w określonych ramach czasowych (począwszy od wydania do wygaśnięcia po upływie określonego czasu), konieczne jest zdefiniowanie modelu weryfikacji wszystkich podpisów stosowanych na certyfikatach klucza publicznego i zaświadczeniach COVID.

2. Terminologia

Poniższa tabela zawiera skróty i terminy stosowane w niniejszym załączniku.

Termin	Definicja
Certyfikat	Lub certyfikat klucza publicznego. Certyfikat X.509 v3, który zawiera klucz publiczny podmiotu.
CSCA	Krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących
DCC	Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID. Podpisany dokument elektroniczny, który zawiera informacje o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia.
DCCG	Brama sieciowa unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID (ang. EU Digital COVID Certificate Gateway). System ten służy do wymiany certyfikatów dla podpisujących dokumenty między państwami członkowskimi.
DCCG _{TA}	Certyfikat kotwicy zaufania DCCG. Odpowiedni klucz prywatny wykorzystuje się do podpisywania w trybie offline listy wszystkich certyfikatów krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących.
DCCG _{TLS}	Certyfikat serwera TLS bramy sieciowej
DSC	Certyfikat dla podpisujących dokumenty. Certyfikat klucza publicznego organu państwa członkowskiego podpisującego dokumenty (np. systemu uprawnionego do podpisywania zaświadczeń COVID). Certyfikat ten wydaje krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących państwa członkowskiego.
ECDSA	Algorytm podpisu cyfrowego krzywej eliptycznej (ang. <i>elliptic curve digital signature algorithm</i>). Kryptograficzny algorytm podpisu oparty na krzywych eliptycznych.
Państwo członkowskie	Państwo członkowskie Unii Europejskiej

Termin	Definicja
mTLS	TLS z uwierzytelnianiem wzajemnym. Protokół bezpieczeństwa warstwy transportowej (ang. <i>Transport Layer Security</i>) z uwierzytelnianiem wzajemnym.
NB	Krajowy system zaplecza (ang. <i>national backend</i>) państwa członkowskiego
NB _{CSCA}	Certyfikat krajowego centrum certyfikacji państwa członkowskiego dla podpisujących (może istnieć więcej niż jeden)
NB _{TLS}	Certyfikat uwierzytelniania klienta TLS krajowego systemu zaplecza
NB _{UP}	Certyfikat, którego krajowy system zaplecza używa do podpisywania pakietów danych wysyłanych do DCCG
PKI	Infrastruktura klucza publicznego (ang. <i>public key infrastructure</i>). Model zaufania oparty na certyfikatach klucza publicznego i centrach certyfikacji.
RSA	Asymetryczny algorytm kryptograficzny oparty na faktoryzacji liczb całkowitych, stosowany do podpisów cyfrowych lub szyfrowania asymetrycznego.

3. Przepływ informacji i usługi bezpieczeństwa bramy sieciowej unijnych cyfrowych zaświadczeń COVID

W niniejszej sekcji przedstawiono przepływ informacji i usługi bezpieczeństwa w systemie bramy sieciowej. Określono w niej również, które klucze i certyfikaty wykorzystuje się do ochrony komunikacji, wysłanych informacji, zaświadczeń COVID oraz podpisanej listy zaufania, która zawiera wszystkie zarejestrowane certyfikaty krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących. Brama sieciowa pełni funkcję centrum danych, które umożliwia państwom członkowskim wymianę podpisanych pakietów danych.

Brama sieciowa dostarcza wysłane pakiety danych w stanie niezmienionym, co oznacza, że do otrzymywanych pakietów nie dodaje się żadnych certyfikatów dla podpisującego dokumenty ani nie usuwa się z nich takich certyfikatów. Krajowe systemy zaplecza państw członkowskich muszą mieć możliwość pełnej weryfikacji integralności i autentyczności wysłanych danych. Ponadto krajowe systemy zaplecza i brama sieciowa będą stosować TLS z uwierzytelnianiem wzajemnym, aby ustanowić bezpieczne połączenie. Stanowi to uzupełnienie podpisów zawartych w wymienianych danych.

3.1. Uwierzytelnianie i ustanawianie połączenia

Do ustanowienia uwierzytelnionego, szyfrowanego kanału między krajowym systemem zaplecza (NB) państwa członkowskiego a środowiskiem bramy sieciowej wykorzystuje się w tej bramie protokół bezpieczeństwa warstwy transportowej (TLS) z uwierzytelnianiem wzajemnym. Brama sieciowa posiada zatem certyfikat serwera TLS – w skrócie DCCG_{TLS} – a krajowe systemy zaplecza posiadają certyfikat klienta TLS – w skrócie NB_{TLS}. Szablony certyfikatów przedstawiono w sekcji 5. Każdy krajowy system zaplecza może dostarczyć własny certyfikat TLS. Certyfikat ten zostanie wyraźnie umieszczony na białej liście, a zatem może być wydany przez publicznie zaufane centrum certyfikacji (np. centrum certyfikacji, który spełnia podstawowe wymogi CA/Browser Forum), przez krajowe centrum certyfikacji lub z podpisem własnym. Każde państwo członkowskie jest odpowiedzialne za swoje dane krajowe i ochronę klucza prywatnego używanego do ustanawiania połączenia z bramą sieciową. Podejście oparte na używaniu własnego certyfikatu wymaga dobrze zdefiniowanego procesu rejestracji i identyfikacji, jak również procedur unieważniania i przedłużania ważności, które opisano w sekcjach 4.1, 4.2 i 4.3. Brama sieciowa korzysta z białej listy, do której po udanej rejestracji dodaje się certyfikaty TLS krajowych systemów zaplecza. Bezpieczne połączenie z bramą sieciową mogą nawiązać tylko te krajowe systemy zaplecza, które uwierzytelniają się kluczem prywatnym odpowiadającym certyfikatowi z białej listy. W bramie sieciowej będzie wykorzystywany także certyfikat TLS, który umożliwi krajowym systemom zaplecza weryfikację, czy rzeczywiście ustanawiają połączenie z prawdziwą bramą sieciową, a nie z jakimś złośliwym podmiotem podszywającym się pod tę bramę. Po udanej rejestracji krajowy system zaplecza otrzyma certyfikat bramy sieciowej. Certyfikat DCCG_{TLS} wyda publicznie zaufane centrum certyfikacji (dostępne we wszystkich głównych przeglądarkach internetowych). Obowiązkiem państw członkowskich jest zweryfikowanie, czy ich połączenie z bramą sieciową jest bezpieczne (np. poprzez sprawdzenie zgodności cyfrowego odcisku palca certyfikatu serwera DCCG_{TLS}, z którym nawiązano połączenie, z certyfikatem otrzymanym po rejestracji).

3.2. Krajowe centra certyfikacji dla podpisujących i model walidacji

Państwa członkowskie uczestniczące w ramach bramy sieciowej muszą korzystać z krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących do celów wydawania certyfikatów dla podpisujących dokumenty. Państwa członkowskie mogą posiadać więcej niż jedno takie centrum, np. w przypadku decentralizacji regionalnej. Każde państwo członkowskie może wykorzystywać istniejące centra certyfikacji albo utworzyć specjalne centrum certyfikacji (ewentualnie z podpisem własnym) na potrzeby systemu zaświadczeń COVID.

Państwa członkowskie muszą przedstawić certyfikat(-y) krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących operatorowi bramy sieciowej podczas procedury oficjalnej rejestracji. Po udanej rejestracji państwa członkowskiego (zob. *więcej szczegółowych informacji w sekcji 4.1*) operator bramy sieciowej zaktualizuje podpisaną listę zaufania, która zawiera wszystkie certyfikaty krajowych centrów certyfikacji dla podpisujących aktywne w ramach zaświadczeń COVID. Operator bramy sieciowej będzie stosował specjalną parę kluczy asymetrycznych do podpisywania listy zaufania i certyfikatów w środowisku offline. Klucz prywatny nie będzie przechowywany w systemie online bramy sieciowej, tak aby naruszenie bezpieczeństwa systemu online nie umożliwiło atakującemu naruszenia bezpieczeństwa listy zaufania. Podczas procesu rejestracji krajowe systemy zaplecza otrzymają odpowiedni certyfikat kotwicy zaufania DCCG_{TA}.

Państwa członkowskie mogą pobierać listę zaufania z bramy sieciowej na potrzeby swoich procedur weryfikacji. Krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących definiuje się jako centrum certyfikacji, które wydaje certyfikaty dla podpisujących dokumenty, w związku z czym państwa członkowskie, które stosują wielopoziomą hierarchię centrów certyfikacji (np. główny urząd certyfikacji -> krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących-> certyfikaty dla podpisujących dokumenty), muszą wskazać podrzędne centrum certyfikacji, które wydaje certyfikaty dla podpisujących dokumenty. W takim przypadku jeżeli państwo członkowskie korzysta z istniejącego centrum certyfikacji, w systemie zaświadczeń COVID wszystkie centra certyfikacji poza krajowym centrum certyfikacji dla podpisujących będą ignorowane i tylko to centrum certyfikacji będzie figurowało na białej liście jako kotwica zaufania (mimo że jest to podrzędne centrum certyfikacji). Wynika to z tego, że w modelu ICAO dopuszcza się tylko dwa poziomy – poziom głównego krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących i poziom „lišcia”, tj. certyfikat dla podpisujących dokumenty podpisany przez to właśnie centrum certyfikacji.

W przypadku gdy państwo członkowskie prowadzi własne krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących, państwo to jest odpowiedzialne za bezpieczne funkcjonowanie tego centrum i zarządzanie jego kluczami. Krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących pełni funkcję kotwicy zaufania w odniesieniu do certyfikatów dla podpisujących dokumenty, w związku z czym ochrona klucza prywatnego tego centrum ma zasadnicze znaczenie dla integralności środowiska zaświadczeń COVID. Modelem weryfikacji w infrastrukturze klucza publicznego zaświadczeń COVID jest model zagnieżdżony, który stanowi, że wszystkie certyfikaty w ścieżce walidacji certyfikatów muszą być ważne w danym momencie (tj. w momencie walidacji podpisu). W związku z tym zastosowanie mają następujące ograniczenia:

- krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących nie może wydawać certyfikatów, które są ważne dłużej niż certyfikat samego centrum certyfikacji;
- podpisujący dokument nie może podpisywać dokumentów, które są ważne dłużej niż sam certyfikat dla podpisujących dokumenty;
- państwa członkowskie, które prowadzą własne krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących, muszą określić okresy ważności dla tego centrum certyfikacji i wszystkich wydawanych certyfikatów oraz muszą zadbać o przedłużanie ważności certyfikatów.

Sekcja 4.2 zawiera zalecenia dotyczące okresów ważności.

3.3. Integralność i autentyczność wysłanych danych

Po udanym uwierzytelnieniu wzajemnym krajowe systemy zaplecza mogą wykorzystywać bramę sieciową, by wysłać i pobierać podpisane cyfrowo pakiety danych. Na początku te pakiety danych zawierają certyfikaty państw członkowskich dla podpisujących dokumenty. Para kluczy, której krajowy system zaplecza używa do podpisu cyfrowego wysłanych pakietów danych w systemie bramy sieciowej, jest nazywana parą kluczy do podpisu danych wysyłanych przez krajowy system zaplecza, a odpowiadający jej certyfikat klucza publicznego nazywa się w skrócie certyfikatem NB_{UP}. Każde państwo członkowskie posiada własny certyfikat NB_{UP}, który może być certyfikatem z podpisem własnym lub certyfikatem wydanym przez istniejące centrum certyfikacji, takie jak publiczne centrum certyfikacji (tj. centrum certyfikacji, które wydaje certyfikaty zgodnie z podstawowymi wymogami CA/Browser Forum). Certyfikat NB_{UP} musi różnić się do wszelkich innych certyfikatów, których używa państwo członkowskie (tj. certyfikatu krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących, certyfikatu klienta TLS lub certyfikatu dla podpisujących dokumenty).

Państwa członkowskie muszą dostarczyć certyfikat wysyłania danych operatorowi bramy sieciowej podczas procedury pierwszej rejestracji (zob. *więcej szczegółowych informacji w sekcji 4.1*). Każde państwo członkowskie jest odpowiedzialne za swoje dane krajowe i musi chronić klucz prywatny, którego używa się do podpisywania wysyłanych danych.

Inne państwa członkowskie mogą zweryfikować podpisane pakiety danych za pomocą certyfikatów wysyłania danych, których to certyfikatów dostarcza brama sieciowa. Brama sieciowa weryfikuje autentyczność i integralność wysłanych danych za pomocą certyfikatu wysyłania danych krajowego systemu zaplecza, zanim zostaną one udostępnione innemu państwu członkowskim.

3.4. Wymogi dotyczące architektury technicznej bramy sieciowej

Wymogi dotyczące architektury technicznej bramy sieciowej są następujące:

- brama sieciowa stosuje TLS z uwierzytelnianiem wzajemnym w celu ustanowienia uwierzytelnionego szyfrowanego połączenia z krajowymi systemami zaplecza. W związku z tym w bramie sieciowej prowadzi się białą listę zarejestrowanych certyfikatów klienta NB_{TLS};
- brama sieciowa wykorzystuje dwa certyfikaty cyfrowe (DCCG_{TLS} i DCCG_{TA}) z dwiema różnymi parami kluczy. Klucz prywatny pary kluczy DCCG_{TA} jest przechowywany offline (nie na elementach bramy sieciowej znajdujących się online);

- w branie sieciowej prowadzi się listę zaufania certyfikatów NB_{CSCA} , która jest podpisana kluczem prywatnym $DCCG_{TA}$;
- stosowane szyfry muszą spełniać wymogi określone w sekcji 5.1.

4. Zarządzanie cyklem życia certyfikatu

4.1. Rejestracja krajowych systemów zaplecza

Państwa członkowskie muszą się zarejestrować u operatora bramy sieciowej, aby uczestniczyć w systemie bramy sieciowej. W niniejszej sekcji opisano procedurę techniczną i operacyjną, której trzeba dopełnić w celu zarejestrowania krajowego systemu zaplecza.

W celu przeprowadzenia procesu rejestracji operator bramy sieciowej i państwo członkowskie muszą wymienić się informacjami na temat osób wyznaczonych do kontaktów w sprawach technicznych. Zakłada się, że osoby te posiadają uprawnienia przyznane przez państwa członkowskie, a identyfikacja/uwierzytelnienie odbywa się innymi kanałami. Na przykład uwierzytelnienie może polegać na tym, że osoba wyznaczona przez dane państwo członkowskie do kontaktów w sprawach technicznych wysyła pocztą elektroniczną certyfikaty jako pliki zaszyfrowane hasłem, a hasło przekazuje operatorowi bramy sieciowej drogą telefoniczną. Można wykorzystać również inne bezpieczne kanały określone przez operatora bramy sieciowej.

W trakcie procesu rejestracji i identyfikacji państwa członkowskie muszą dostarczyć trzy certyfikaty cyfrowe:

- certyfikat TLS państwa członkowskiego NB_{TLS} ;
- certyfikat wysyłania danych państwa członkowskiego NB_{UP} ;
- certyfikat(-y) krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących państwa członkowskiego NB_{CSCA} .

Wszystkie dostarczone certyfikaty muszą spełniać wymogi określone w sekcji 5. Operator bramy sieciowej zweryfikuje, czy przekazane certyfikaty spełniają wymogi określone w sekcji 5. Po identyfikacji i rejestracji operator bramy sieciowej:

- dodaje certyfikat(-y) NB_{CSCA} do listy zaufania podpisanej kluczem prywatnym, który odpowiada kluczowi publicznemu $DCCG_{TA}$;
- dodaje certyfikat NB_{TLS} do białej listy punktu końcowego $DCCG_{TLS}$;
- dodaje certyfikat NB_{UP} do systemu bramy sieciowej;
- dostarcza państwu członkowskiemu certyfikat klucza publicznego $DCCG_{TA}$ i $DCCG_{TLS}$.

4.2. Centra certyfikacji, okresy ważności i przedłużanie ważności

W przypadku gdy państwo członkowskie chce prowadzić własne krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących, certyfikaty krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących mogą być certyfikatami z podpisem własnym. Pełnią one funkcję kotwic zaufania państwa członkowskiego, dlatego państwo członkowskie musi solidnie chronić klucz prywatny odpowiadający kluczowi publicznemu certyfikatu krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących. Zaleca się, aby państwa członkowskie na potrzeby swojego krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących korzystały z systemu offline, tj. z systemu komputerowego, który nie jest podłączony do żadnej sieci. W celu uzyskiwania dostępu do systemu stosuje się kontrolę wieloosobową (np. zgodnie z zasadą „czworga oczu”). Po podpisaniu certyfikatów dla podpisujących dokumenty stosuje się kontrole operacyjne, a system, w którym znajduje się klucz prywatny krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących, przechowuje się w bezpiecznym miejscu ze ścisłą kontrolą dostępu. Do celów lepszej ochrony klucza prywatnego krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących można wykorzystać sprzętowe moduły bezpieczeństwa lub karty elektroniczne. Certyfikaty cyfrowe posiadają okres ważności, który zmusza do przedłużania ważności certyfikatu. Przedłużanie ważności jest konieczne, żeby korzystać z nowych kluczy kryptograficznych i dostosować wielkość klucza, w przypadku gdy nowe usprawnienia obliczeń lub nowe ataki zagrażają bezpieczeństwu stosowanego algorytmu kryptograficznego. Zastosowanie ma model zagnieżdżony (ang. *shell model*) (zob. sekcja 3.2).

Z uwagi na jednoroczny okres ważności cyfrowych zaświadczeń COVID zaleca się następujące okresy ważności:

- krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących: 4 lata;
- certyfikat dla podpisujących dokumenty: 2 lata;
- certyfikat wysyłania danych: 1–2 lata;
- certyfikat uwierzytelniania klienta TLS: 1–2 lata.

Na potrzeby terminowego przedłużania ważności zaleca się następujące okresy użytkowania kluczy prywatnych:

- krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących: 1 rok;
- certyfikat dla podpisujących dokumenty: 6 miesięcy.

Aby zapewnić sprawne działanie, państwa członkowskie muszą tworzyć nowe certyfikaty wysyłania danych i certyfikaty TLS terminowo, np. na miesiąc przed wygaśnięciem. Ważność certyfikatów krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących i certyfikatów dla podpisujących dokumenty należy przedłużać co najmniej na miesiąc przed upływem terminu użytkowania klucza prywatnego (biorąc pod uwagę niezbędne procedury operacyjne). Państwa członkowskie muszą dostarczyć operatorowi bramy sieciowej zaktualizowane certyfikaty: certyfikat krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących, certyfikat wysyłania danych i certyfikat TLS. Certyfikaty, które utraciły ważność, usuwa się z białej listy i listy zaufania.

Państwa członkowskie i operator bramy sieciowej muszą monitorować ważność swoich certyfikatów. Nie istnieje żaden podmiot centralny, który prowadzi rejestr ważności certyfikatów i przekazuje uczestnikom informacje na ten temat.

4.3. Unieważnianie certyfikatów

Ogólnie rzecz biorąc, certyfikaty cyfrowe może unieważniać wydający je organ certyfikacji, wykorzystując w tym celu listy unieważnionych certyfikatów lub usługę respondera OCSP (ang. *online certificate status protocol*). Na potrzeby systemu zaświadczeń COVID krajowe centra certyfikacji dla podpisujących powinny udostępniać listy unieważnionych certyfikatów. Nawet jeśli inne państwa członkowskie nie korzystają obecnie z tych list unieważnionych certyfikatów, należy zintegrować te listy na potrzeby przyszłych zastosowań. W przypadku gdy krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących postanowi nie udostępniać list unieważnionych certyfikatów, należy przedłużyć okres ważności certyfikatów dla podpisujących dokumenty wydanych przez to krajowe centrum certyfikacji, kiedy listy te staną się obowiązkowe. Do walidacji certyfikatów dla podpisujących dokumenty weryfikatorzy powinni korzystać nie z OCSP, a z list unieważnionych certyfikatów. Zaleca się, aby krajowy system zaplecza przeprowadzał niezbędną walidację certyfikatów dla podpisujących dokumenty pobranych z bramy sieciowej zaświadczeń COVID i przekazywał krajowym walidatorom zaświadczeń COVID jedynie zestaw zaufanych i zwalidowanych certyfikatów dla podpisujących dokumenty. W ramach procesu walidacji walidatorzy zaświadczeń COVID nie powinni w odniesieniu do certyfikatów dla podpisujących dokumenty sprawdzać, czy doszło do unieważnienia. Jednym z powodów jest ochrona prywatności posiadaczy zaświadczeń COVID przez unikanie ryzyka, że usługa respondera OCSP umożliwia monitorowanie posługiwania się jakimkolwiek konkretnym certyfikatem dla podpisujących dokumenty.

Państwa członkowskie mogą samodzielnie usuwać swoje certyfikaty dla podpisujących dokumenty z bramy sieciowej, korzystając z ważnych certyfikatów wysyłania danych i certyfikatów TLS. Usunięcie certyfikatu dla podpisujących dokumenty oznacza, że zaświadczenia COVID wydane z wykorzystaniem tego certyfikatu staną się nieważne, w momencie gdy państwa członkowskie pobiorą zaktualizowane listy certyfikatów dla podpisujących dokumenty. Kluczowe znaczenie ma ochrona klucza prywatnego odpowiadającego certyfikatom dla podpisujących dokumenty. W przypadku gdy państwa członkowskie są zmuszone unieważnić certyfikat wysyłania danych lub certyfikat TLS, np. wskutek naruszenia bezpieczeństwa krajowego systemu zaplecza, muszą poinformować o tym operatora bramy sieciowej. Operator bramy sieciowej może wówczas cofnąć zaufanie do danego certyfikatu, np. usuwając go z białej listy TLS. Operator bramy sieciowej może usunąć certyfikaty wysyłania danych z bazy danych bramy sieciowej. Pakiety podpisane przy użyciu klucza prywatnego odpowiadającego temu certyfikatu wysyłania danych staną się nieważne, gdy krajowy system zaplecza cofnie zaufanie w odniesieniu do unieważnionego certyfikatu. W przypadku gdy konieczne jest unieważnienie certyfikatu krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących, państwa członkowskie informują o tym operatora bramy sieciowej, jak również pozostałe państwa członkowskie, z którymi utrzymują relacje zaufania. Operator bramy sieciowej wyda nową listę zaufania, która nie będzie już zawierała unieważnionych certyfikatów. Wszystkie certyfikaty dla podpisujących dokumenty wydane przez to krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących staną się nieważne, gdy państwa członkowskie zaktualizują magazyny zaufania krajowego systemu zaplecza. W przypadku gdy konieczne jest unieważnienie certyfikatu DCCG_{TLS} lub DCCG_{TA}, operator bramy sieciowej i państwa członkowskie muszą współpracować, by ustanowić nowe zaufane połączenie z serwerem TLS i nową listę zaufania.

5. Szablony certyfikatów

W niniejszej sekcji określono wymogi i wytyczne kryptograficzne, a także wymogi dotyczące szablonów certyfikatów. Określono w niej również szablony certyfikatów w odniesieniu do certyfikatów bramy sieciowej.

5.1. Wymogi kryptograficzne

Algorytmy kryptograficzne i mechanizmy szyfrowania TLS wybiera się na podstawie aktualnego zalecenia niemieckiego Urzędu Federalnego ds. Bezpieczeństwa Informacji (BSI) lub SOG-IS. Zalecenia te i zalecenia innych instytucji i organizacji normalizacyjnych są podobne. Zalecenia te można znaleźć w wytycznych technicznych TR 02102-1 i TR 02102-2 ⁽¹⁾ lub w uzgodnionych mechanizmach kryptograficznych SOG-IS ⁽²⁾.

5.1.1. Wymogi dotyczące certyfikatu dla podpisujących dokumenty

Zastosowanie mają wymogi przewidziane w załączniku 1 sekcja 3.2.2. W związku z tym zdecydowanie zaleca się, aby podpisujący dokumenty stosowali algorytm podpisu cyfrowego krzywej eliptycznej (ECDSA) z NIST-p-256 (zdefiniowany w dodatku D do FIPS PUB 186-4). Inne krzywe eliptyczne nie są obsługiwane. Ze względu na ograniczone miejsce w zaświadczeniu COVID państwa członkowskie nie powinny stosować schematu RSA-PSS, nawet jeśli jest

⁽¹⁾ BSI – Wytyczne techniczne TR-02102 (bund.de).

⁽²⁾ SOG-IS – Dokumenty potwierdzające (sogis.eu)

on dozwolony jako algorytm rezerwowany. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują RSA-PSS, powinny stosować rozmiar modułu wynoszący 2048 bitów lub maksymalnie 3072 bity. SHA-2 o długości wyjściowej ≥ 256 bitów stosuje się jako kryptograficzną funkcję skrótu (zob. ISO/IEC 10118-3:2004) w odniesieniu do podpisu certyfikatu dla podpisujących dokumenty.

5.1.2. Wymogi dotyczące certyfikatu TLS, certyfikatu wysyłania danych i certyfikatu krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących

W poniższej tabeli podsumowano główne wymogi dotyczące algorytmów kryptograficznych i długości klucza w przypadku certyfikatów cyfrowych i podpisów kryptograficznych w kontekście bramy sieciowej (stan na 2021 r.):

Algorytm podpisu	Wielkość klucza	Funkcja skrótu
ECDSA	Min. 250 bitów	SHA-2 o długości wyjściowej ≥ 256 Bit
RSA-PSS (wypełnienie zalecane) RSA-PKCS#1 v1.5 (wypełnienie starsze)	Min. 3000-bitowy moduł RSA (N) z wykładnikiem publicznym $e > 2^{16}$	SHA-2 o długości wyjściowej ≥ 256 Bit
DSA	Min. 3000-bitowa liczba pierwsza p, 250-bitowy klucz q	SHA-2 o długości wyjściowej ≥ 256 Bit

Zalecaną krzywą eliptyczną dla ECDSA jest NIST-p-256 ze względu na jej powszechne stosowanie.

5.2. Certyfikat krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących (NB_{CSCA})

W poniższej tabeli przedstawiono wytyczne dotyczące szablonu certyfikatu NB_{CSCA} , w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi prowadzić własne krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących na potrzeby systemu zaświadczeń COVID.

Pozycje **pogrubione** są wymagane (muszą znajdować się w certyfikacie), pozycje *kursywą* są zalecane (powinny znajdować się w certyfikacie). W przypadku nieobecnych pól nie określono żadnych zaleceń.

Pole	Wartość
Podmiot	cn=<niepusta i niepowtarzalna nazwa państwa>, o=<dostawca>, c=<państwo członkowskie prowadzące krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących>
Użytkowanie klucza	podpisywanie certyfikatu, podpisywanie listy unieważnionych certyfikatów (co najmniej)
Podstawowe ograniczenia	Centrum certyfikacji = prawda, ograniczenia długości ścieżki = 0

Nazwa podmiotu nie może być pusta i musi być niepowtarzalna w danym państwie członkowskim. Kod państwa (c) musi odpowiadać państwu członkowskiemu, które będzie korzystało z tego certyfikatu krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących. Certyfikat musi zawierać niepowtarzalny identyfikator klucza podmiotu (ang. *subject key identifier*, SKI) zgodny z RFC 5280 ⁽³⁾.

5.3. Certyfikat dla podpisujących dokumenty (DSC)

Poniższa tabela zawiera wytyczne dotyczące certyfikatu dla podpisujących dokumenty. Pozycje **pogrubione** są wymagane (muszą znajdować się w certyfikacie), pozycje *kursywą* są zalecane (powinny znajdować się w certyfikacie). W przypadku nieobecnych pól nie określono żadnych zaleceń.

Pole	Wartość
Numer seryjny	niepowtarzalny numer seryjny
Podmiot	cn=<niepusta i niepowtarzalna nazwa państwa>, o=<dostawca>, c=<państwo członkowskie używające tego certyfikatu dla podpisujących dokumenty>
Użytkowanie klucza	podpis cyfrowy (co najmniej)

⁽³⁾ rfc5280 (ietf.org).

Certyfikat dla podpisujących dokumenty musi być podpisany kluczem prywatnym odpowiadającym certyfikatowi krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących używanemu przez państwo członkowskie.

Należy stosować następujące rozszerzenia:

- Certyfikat musi zawierać identyfikator klucza centrum certyfikacji (ang. *authority key identifier*, AKI) odpowiadający identyfikatorowi klucza podmiotu z certyfikatu krajowego centrum certyfikacji dla podpisujących wydającego certyfikat.
- Certyfikat powinien zawierać niepowtarzalny identyfikator klucza podmiotu (zgodnie z RFC 5280 ⁽⁴⁾).

Ponadto świadectwo powinno zawierać rozszerzenie punktu dystrybucji listy unieważnionych certyfikatów wskazujące listę unieważnionych certyfikatów dostarczaną przez krajowe centrum certyfikacji dla podpisujących, które wydało certyfikat dla podpisujących dokumenty.

Certyfikat dla podpisujących dokumenty może zawierać rozszerzenie użytkownika klucza o zero lub więcej identyfikatorów zasad użytkownika klucza ograniczających rodzaje HCERT, które ten certyfikat może weryfikować. Jeżeli występuje co najmniej jeden identyfikator, weryfikatorzy sprawdzają użytkownika klucza w odniesieniu do przechowywanego HCERT. W tym celu zdefiniowano następujące wartości *extendedKeyUsage*:

Pole	Wartość
<i>extendedKeyUsage</i>	1.3.6.1.4.1.1847.2021.1.1 w przypadku wystawców zaświadczeń o wyniku testu
<i>extendedKeyUsage</i>	1.3.6.1.4.1.1847.2021.1.2 w przypadku wystawców zaświadczeń o szczepieniu
<i>extendedKeyUsage</i>	1.3.6.1.4.1.1847.2021.1.3 w przypadku wystawców zaświadczeń o powrocie do zdrowia

W przypadku braku jakiegokolwiek rozszerzenia użytkownika klucza (tj. braku rozszerzeń lub zerowych rozszerzeń) certyfikat ten można stosować do walidacji dowolnego rodzaju HCERT. Inne dokumenty mogą zawierać zdefiniowane odpowiednie dodatkowe rozszerzone identyfikatory zasad użytkownika klucza stosowane przy walidacji HCERT.

5.4. Certyfikaty wysyłania danych (NBUP)

Poniższa tabela zawiera wytyczne dotyczące certyfikatu wysyłania danych krajowego systemu zaplecza. Pozycje **pogrubione** są wymagane (muszą znajdować się w certyfikacie), pozycje *kursywą* są zalecane (powinny znajdować się w certyfikacie). W przypadku nieobecnych pól nie określono żadnych zaleceń.

Pole	Wartość
Podmiot	cn=<niepusta i niepowtarzalna nazwa popolita, o=<dostawca>, c=<państwo członkowskie używającego tego certyfikatu wysyłania danych>
Użytkowanie klucza	podpis cyfrowy (co najmniej)

5.5. Certyfikat uwierzytelniania klienta TLS krajowego systemu zaplecza (NB_{TLS})

Poniższa tabela zawiera wytyczne dotyczące certyfikatu uwierzytelniania klienta TLS krajowego systemu zaplecza. Pozycje **pogrubione** są wymagane (muszą znajdować się w certyfikacie), pozycje *kursywą* są zalecane (powinny znajdować się w certyfikacie). W przypadku nieobecnych pól nie określono żadnych zaleceń.

Pole	Wartość
Podmiot	cn=<niepusta i niepowtarzalna nazwa popolita, o=<dostawca>, c=<państwo członkowskie krajowego systemu zaplecza>
Użytkowanie klucza	podpis cyfrowy (co najmniej)
Rozszerzone użytkowanie klucza	uwierzytelnianie klienta (1.3.6.1.5.5.7.3.2)

⁽⁴⁾ rfc5280 (ietf.org).

Certyfikat może również zawierać *uwierzytelnienie serwera (1.3.6.1.5.5.7.3.1)* rozszerzonego użytkownika klucza, lecz nie jest to wymagane.

5.6. *Certyfikat podpisu listy zaufania (DCCG_{TA})*

W poniższej tabeli zdefiniowano certyfikat kotwicy zaufania bramy sieciowej.

Pole	Wartość
Podmiot	cn = brama sieciowa zielonych zaświadczeń cyfrowych ⁽³⁾, o=<dostawca>, c=<państwo>
Użytkowanie klucza	podpis cyfrowy (co najmniej)

5.7. *Certyfikaty serwera TLS bramy sieciowej (DCCG_{TLS})*

W poniższej tabeli zdefiniowano certyfikat TLS bramy sieciowej.

Pole	Wartość
Podmiot	cn=<nazwa FQDN lub adres IP bramy sieciowej>, o=<dostawca>, c= <państwo>
SubjectAltName	dNSName: <nazwa DNS bramy sieciowej> lub ipAddress: <adres IP bramy sieciowej>
Użytkowanie klucza	podpis cyfrowy (co najmniej)
Rozszerzone użytkowanie klucza	uwierzytelnianie serwera (1.3.6.1.5.5.7.3.1)

Certyfikat może również zawierać *uwierzytelnienie serwera (1.3.6.1.5.5.7.3.2)* rozszerzonego użytkownika klucza, lecz nie jest to wymagane.

Certyfikat TLS bramy sieciowej wydaje publicznie zaufane centrum certyfikacji (dostępne we wszystkich głównych przeglądarkach i systemach operacyjnych, spełniające podstawowe wymogi CA/Browser Forum).

⁽³⁾ W tym kontekście zachowano termin „zielone zaświadczenie cyfrowe” zamiast „unijne cyfrowe zaświadczenie COVID”, ponieważ termin ten na stałe zapisano i zastosowano w certyfikacie, zanim współprawodawcy zdecydowali się na nowy termin.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)